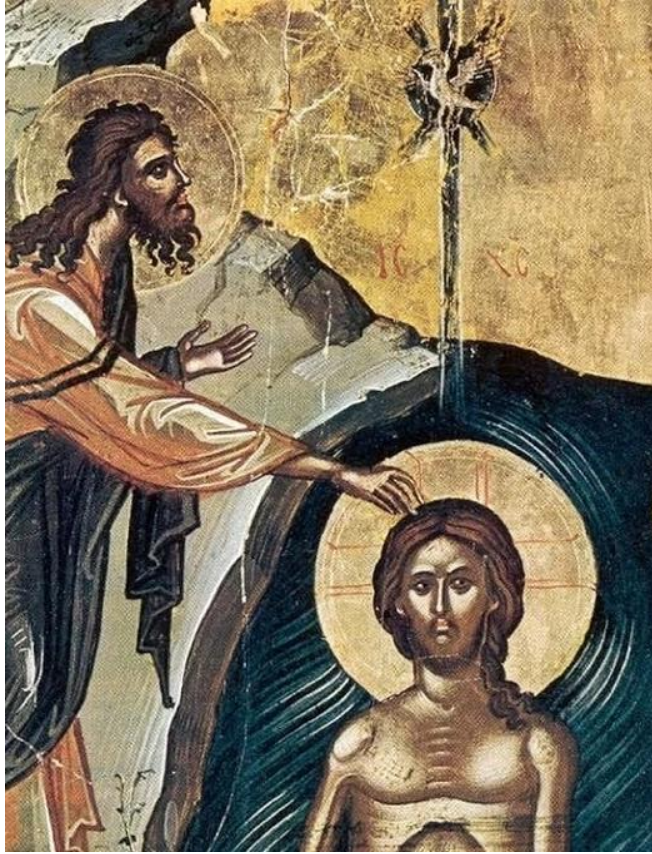

Παρασκευή 3 Τανουαρίου 2025

Προεόρτια τῶν Φώτων

Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.χ.)
Γορδίου μάρτυρος (†350)

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην,
τὴν ἀκέραιον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθῆ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, παννύμητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' ³⁷

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυσάμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ἦτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ἦτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.
Ἦτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
Ἦτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
 καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ἦ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ἦτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ἦς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
Ἦτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ἦ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι

ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄλληλούα, Ἄλληλούα, Ἄλληλούα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληλησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῆσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἔμοι

ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπό κάθε δέσιν)

Ἦπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν,

θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηρικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, ἀιχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Χρυσοστόμου μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γαβριήλ Κουντιάδου](#)

ἤχος δ'

Ἔτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτούς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρῖν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✠

[Στεφάνου Λαμπαραδίου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Τὴν ἠραιότητα

ἤχος γ'

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τῇ θεότητι, περιγραφόμενος ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητα, διανοίας δεξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται, πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστέ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτῆρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι. Δόξα Χριστέ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Καθίσματα, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἤχος πλ.α'

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἔτρεμον, καὶ Ἰορδάνης ποταμός, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθει ρεύσαντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁ συνάναρχος Λόγος Πατρί καὶ Πνεύματι, μορφωθείς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἄλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἥδη ἐπείγεται, ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ· Εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, Χριστέ Σωτῆρ εὐεργέτα, ὁ ἀγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ α΄

ἤχος δ'

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φιλόανθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχῃ βαπτισθῆναι, ποταμίους ρεύμασι, πλύνων με ρύπου παθῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βουλῆσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεις, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ, καὶ ἐν ὕδασι, προέρχῃ Ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων φιλόανθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχῃ ποιήσασθαι, διὰ ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνθρώποις· ὅθεν, σου δοξάζομεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δαυτὶδ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί;

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ α'

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε

ἤχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας γηθόμενος, καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν, σοῦ μνήμην ἐορτάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύλαττε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγελομόρφω ψυχῆς ὠραιότητι, καὶ κάλλει διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμπειας, ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ τρόπων εὐκοσμίας, καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, παμμάκαρ σεμνυνόμενος, προφήτης ἀληθείας εὐσεβῆς, κραυγάζων ἐναπέφηνας. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ψδὲ α'

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμάκαρ γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου. (β')

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη καὶ πανοπλία, τοῦ Παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μακίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένος δι' ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ, ἐκουσίως πανεύφημε Γόρδιε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Υδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὤφθης σκῆνωμα, τοῦ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνομφε.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὲ γ'

ἦχος δ'

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθοнос πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδού, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦον σε, γονιμωτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῆσαί με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν ὕδασι Χριστέ, ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡλιος ὄραν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τάς αὐγάς· ἔρχη γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῆ τοῦ ὄφους, διὰ τοῦ σοῦ βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἐκβασιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην, Μαλαχία θεόληπτε. (β')

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἡλιος, ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφησθε θεόπνευστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε τίθημι, ὅλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ψδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μενόντων τὴν σύστασιν, μάρτυς, αἰόδιμε, ἐνθυμούμενος μάκαρ, ἀτρόμως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου πανόλβιε, τοῖς ἀεὶ διαμένουσι, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγγέλων ὁμόσκηνος, θεόφρον ἐχρημάτισας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, μάρτυς εὐράμενος· καθορᾶν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον.

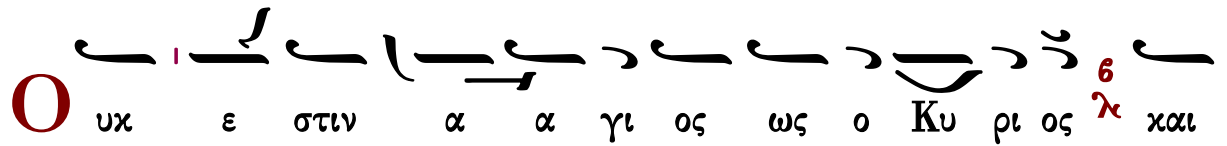
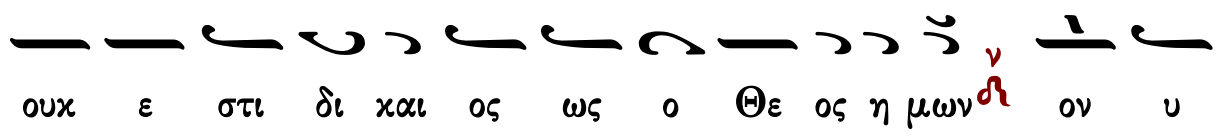
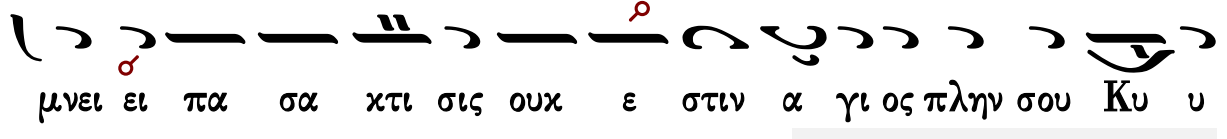

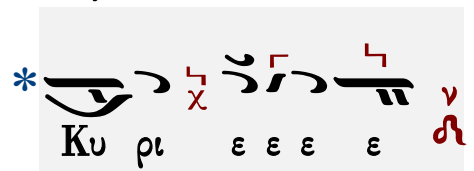
ὁ εἰρμὸς τῆς γ' ψδῆς

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β
2003 σ.278*

Ουκ εστιν ααγιος ως ο Κυριος και

ουκ εστι δικαιος ως ο Θεος ημων ον υ

μνει ει πασα κτισις ουκ εστιν αγιος πλην σου Κυ υ

ρι ι ε

* Κυ ρι ε ε ε ε

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Καθίσματα

τοῦ προφήτου

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ'

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς, ἐσομένων τὴν γινῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία θεόπνευστε, καὶ προλέγεις ἅπασι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν τὴν σεπτὴν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμεν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντές σοι ἔνδοξε. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

τοῦ μάρτυρος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πυρωθεὶς τῆ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτω βουλήσει μάρτυς σοφέ, προθύμως εἰς θάνατον, σεαυτὸν παραδέδωκας, καὶ σταδίου ἐν μέσῳ, αὐτόκλητος ἴστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυράννοις, ἰδοὺ ἐγὼ πάρεμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην παρρησίᾳ ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἄληκτον, μεταβέβηκας ἔνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

προεόρτιον

Αὐλῶν ποιμενικῶν

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χορὸς προφητικός, προκηρύττων χαίρει, τὸ βάπτισμα Χριστοῦ τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· Κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριο. Γράφει ὁ θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σῶζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κανὼν ὁ προεόρτιος, ψδὴ δ'

ἦχος δ'

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ βάπτισμα.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰωάννη σκίρτησον ἔρχεται γάρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρὶ σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ βαπτίσματα.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανοὺς, ἐπὶ τὴν Παρθένον φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη, ὑποκλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγε σειράς, τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα, δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵποφήτης γενόμενος, τῆς θεαρχικῆς μάκαραγαθότητος, πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυηθεὶς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφουῶς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ψδὴ δ'

Ἐξ ὄρους κατασπίου

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακούσας, χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρατεῖαν, καὶ βασιλεῖ ἔστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε μάρτυς Γόρδιε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διεθρύβησαν μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων, ἐτάκησαν δέ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τῇ καρτεροῦ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσχυσας σταυροῦ, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, δῆμῳ δυσσεβεῖ, βοᾶν μεγαλοφώνως· Τοῖς μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην μηδ' ἔρωτῶσι· νῦν πεποιθότως ἐμφανίζομαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὅλην κατὰ σοῦ, θέοφρον τοῦ τυράννου, ἡγείρας σοφέ, τὴν ἄσχετον μανίαν, καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεοτόκε, ρῦσαί με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ε'

ἦχος δ'

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ βαπτισμῷ θεουργῷ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχη ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς, Ἰορδάνου ροαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λόγε τὴν φορικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀναπλάσαι πάντα βουλούμενος, ἔρχη ἐπιβῆναι ποταμοῦ, ρεῦμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος.

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ ε΄

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

ἤχος πλ.δ΄

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας παρήγγειλας, Μαλαχία θεόφρον, θείῳ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ρύπον, ἀναχωνεύων καὶ πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόῳ πλυνόντων, οὕτως σε θεόφρον ἐδόξασε.

Υπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κράτος θανάτου κόρη, τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ψδὴ ε΄

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

ἤχος πλ.δ΄

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὡσπερ ἀψύχους, μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμνημένος μάρτυς, τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὔρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νενοηκῶς θεόφρον, τὴν σταθερὰν σου ὁ τύραννος ἐνστασιν, πέτρα καθάπερ κῦμα, τῇ σῇ διερράγῃ στερορότητι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε σαρκούμενος, θεογνωσίας αἴγλη, κόσμον κατελάμπρυνε Πάναγνε.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ς'

ἤχος δ'

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημηῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε, ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ρεῖθρα περιβαλλόμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς βλέπει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτὴρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον βάπτισμα, πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, τοῦ Ἰορδάνου, ρεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν εὐφραϊνόμενοι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν, ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐχεῶ

ἤχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαί, χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων ἡξίωται γνώσεως· τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐθνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προεῖρηκας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ὤκοδόμησεν, ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἔλλαμφθεις Μαλαχίας ὁ ἐνδοξος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἀναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς, ὁ αὐτὸς μονογενῆς ἐκ Παρθένου, σωματωθεῖς, ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβε.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ψδὴ ς'

Ὡς τὸν Προφήτην

ἤχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερουργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοὶ προσάγεται, σταζόμενος αἷματι, ὁ Γόρδιος Δέσποτα, τὸ ἐκούσιον πάθος σου μιμούμενος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεσοβημένος τάς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον, Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίζαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἰθυτενεῖς τάς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημένος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον, καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος μεταβέβηκας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρικυμιαίς ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον, Χριστὸν ἢ κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα.

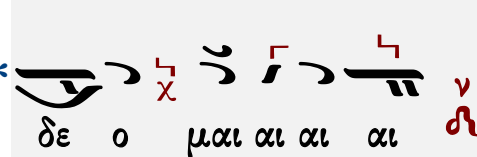
ὁ εἰρμός τῆς ς' ὑδῆς

Ὡς τὸν προφήτην ἐρρῦσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὴ Παρακλητικὴ
2004 σ.Γ460/1330*

 ς τον προ φη την ερ ρυ υ σω εκ βυ θου κα τω

 τα του Χρι στε ο Θε ος κα με ε των πται σμα των

 μου ρυ σαι ως φι λαν θρω πος και κυ βερ νη σον την ζω ην μου

 δε ε ο μαι

 δε ο μαι αι αι αι

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
 Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
 Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου

Ἡ Παρθένος σήμερον

ἦχος γ'

Τῆς σοφίας ἔμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκῶς ὡς προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν θείαν μνήμην σου.

Κοντάκιον τοῦ μάρτυρος

Τὴν ἐν πρεσβείαις

ἦχος β'

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην, Γόρδιον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ ἑώας μέγαν, ὄντως ἀστέρα λάμπσαντα, τὸ θεῖον ἀγλάνισμα τῶν μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῆ γ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Μαλαχίου.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' ἀγγέλων στάσιν.
Ἐκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ ἡτορ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γορδίου.

Καὶ τίς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὀπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὄπλον στερρόν ἄνδρα τὸ ξίφος;
Τμηθεῖς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κονίησιν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Ἄλλος Πέτρος πρόκριτος ὠράθη Πέτρος,
Σημεῖα ποιῶν ὡς ἐκεῖνος μυρία

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Μητρὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,
Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ ζ'

ἦχος δ'

«Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι, καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, οἰκτεῖρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνη βαπτισθῆναι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὶ τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν ἀγγέλων τάγματα, ὁ λίμνας καὶ ποταμούς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνια, ρεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γάρ, τὸν Ἀδάμ ἀνακαινίζει.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἢ σή, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοδὸς κατάληψιν, πῶς δι' ὕδατος, καὶ παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις.

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὄλων, τὴν σεβάσμιον προεἶπες παρουσίαν, Μαλαχία προφήτα, μακάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέχου πρεσβεύοντα οἰκτίρμον, τὸν αἰόδιμον προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, ὑμνούντων καὶ βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλω μοι ὄλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ψδὴ ζ'

Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' ἀγγέλων χορευεῖς, στεφηφόρος Χριστῷ κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐσεβῆ παρρησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς κατασχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Αὐτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἰοβόλους ἀκάνθας ἀμαρτίας, ἰαμάτων πλημμύρα τῶν σῶν, ἀμβλύεις Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

Κανὼν προεόρτιος, ψδὴ κ'

ἤχος δ'

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαὶν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμα σε τὸ Ἅγιον παῖσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν. Ἄγγελοι ὑμνήσατε, θάλασσα εὐφράνθητι· λίμναι πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις, ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψάλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράζωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔθαῦμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ κ'

Νικηταὶ Τυράννου

ἤχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξενωθεὶς ἀπάσης, ὕλικῆς ἐμφάσεως ἱεροφάντα, θεϊκῆς ἀκτῖνος, ὠφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατῆς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, οὐρανίων μάκαρ, κήρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζωῆς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ἐπεγνωχότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομῆτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ᾠδὴ κ'

Οἱ θεορρήμονες παῖδες

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἐπομένη σοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν· Εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δρόμῳ συντόνῳ χρησάμενος ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς βασιλείας κατήνησας· Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν μαρτύρων σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὐκλεία· Εὐλογοῦμεν διὸ σε ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὐας, ἀρὰν τῆς πάλας ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κηύσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς](#)

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ θ'

ἦχος δ'

«Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδε ὁ Ἀμνός, ὁ αἶρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος πρὶν ἀπολέσαντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥωφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα, καὶ τὰ Ἰορδάνια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νόματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς, τούτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ ἐπιφάνειαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σκίρτησον χαρὰ, καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὡς Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωὴν, οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡύγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὢν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δούλω κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φρίττει Χερουβὶμ καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί, οὗ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Κανὼν τοῦ προφήτου, ᾠδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

ἦχος πλ.δ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγής, τοῦ προφήτου ἑορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιαιγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου φιλόανθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἰκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνησας, τὸν τάς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διὸ σε πánαναγε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Κανὼν τοῦ μάρτυρος, ᾠδὴ θ'

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ἑορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις κομίζῃ, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπεῖδεν, ἦν οὐκ ἡμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκάλυψε λήθη, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, μάρτυς ἀνατέλλει ὡσπερ ἥλιος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δόξαν τὴν ρευστὴν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην, παριδὼν θέοφρον μάρτυς, αἰδίου νῦν δόξης, καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, θρόνῳ τοῦ Δεσπότης παριστάμενος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς διασωθέντες, Παρθένε πρὶν τῆς κατάρας, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες· Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

ὁ εἰρμός τῆς κ' ψδῆς

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ εἰρμός

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.475*

Α̣ ι̣ νου̣ μεν̣ ευ̣ λο̣ γου̣ μεν̣ και̣ προ̣ κυ̣ νου̣ ου̣ με̣ εν̣

τον̣ Κυ̣ ρι̣ ον̣ ρ̣

Ο̣ ι̣ θε̣ ορ̣ ρη̣ μο̣ νες̣ παι̣ δες̣ εν̣ τη̣ κα̣ μι̣ ι̣ νω̣

συν τω πυ ρι και την πλα α νην κα τα πα τουν τες

υπ ε ψαλ λον ^γ ρι ευ λο γει τε τα ε ερ γα Κυ ρι

ι ου τον Κυ ρι ι ον ^γ ρι ^χ Κυ ρι ο ο ο ον ^γ ρι

θ' ὠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

ἦχος πλ.δ'

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ταῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ἦχος πλ. δὲ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β'
2003 σ.36#

Μ ^χ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και η γαλιαια σε το πνευμα μου επι

τω θεω ω ω ω τω σωτηρι μου

την τιμιωτεραν των χειρου βιμ και ενδο

ξοτεραν ασχηρι ι ι τω των Σεραφιμ την α

διαφθορας θεον λογον τεκουσαν την ον

τως θεο τον σεεμεγαλυνοομεν

οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν

της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαρι

ουσι με πασαι αι γεναι

την τιμιωτεραν των χειρου βιμ και ενδο

ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σεραφιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το

ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σεραφιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον

τως Θεοτοκόν σε εμεγαλυνοομένον

Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτου

του διεσκόπισεν υπερηφάνους διανοι

ακαρδίας αυτων

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτέραν ασυγκριίτως των Σεραφιμ την α

διαφθορως Θεον Λογον τεκουουσαν την ον

τως Θεοτοκόν σε εμεγαλυνοομένον

Καθειλεδυναστας αποθρωνων και υ

ψωσεται πεινους πεινωντας ενεπλησεν αγα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ο ο ον
τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

ὁ εἰρμός τῆς θ' ὑδῆς

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομε.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.247#

Τ ον προ δη λω θεν τα εν ο ο ρει τω νο μο
θε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α
ει παρ θε νου εις η μων των πι στω ων σω τη
ρι ι αν υ μνοις α σι γη τοις μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.38#

Α ἔτι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μητον και μη τε ρα του Θε ου ημων την τι

μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Τοῦ μάρτυρος

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καί πανενδόξου μάρτυρος, αὕτη ἐπεῖδεν ἡμέρα, τὴν ἄθλησιν, ἥς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν, Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθησε. Διαναστῶμεν προθύμως, ὡς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Προσόρτιον

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ

ἦχος γ'

Τὴν Βηθλεέμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα, πρὸς, Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης, ἀκκέϊσε κατοπτεύσωμεν τὸ φρικτὸν μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύων με στολήν, τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος λ' π' Βε' ρ'

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.509*

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

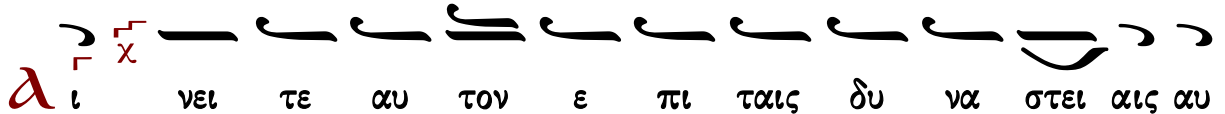
ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

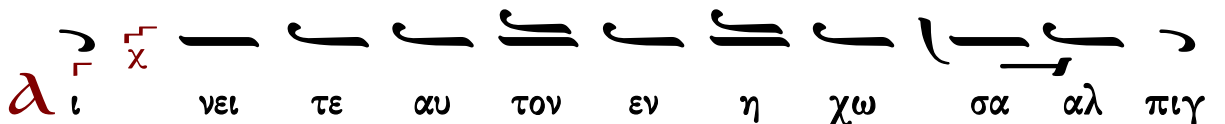
Στιχηρὰ προσόμοια

Αἱ Ἀγγελικαὶ

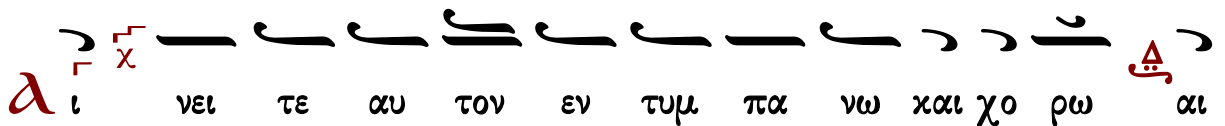
Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ̣

 Αἱ
 νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 του
 αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
 γα λω συ νης αυ του

Θρόνον οὐρανόν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθείς ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστάς τὸ καθάρισον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

 Αἱ
 νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ
 γος
 αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι
 θα ρα

Ἐφθασε Χριστός, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθάριων ἀμαρτίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν· Χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

 Αἱ
 νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

— — — — — ^χ — — — — — ^Δ
νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Ὁρη γλυκασμόν, εὐφροσύνης σταλαζάτω, χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ ἔθνη, ἡ ἔρημος ἀνθείτω Ἰορδάνη ὑπόδεξαι, δεῦρο βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων, λαοὶ μέλψωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

^χ — — — — — ^Δ — — — — —
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

— — — — — ^χ — — — — —
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

— — — — — ^Δ
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτί, καθημένοις ἐπεφάνη, καὶ σκότος ἀμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώτισε. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐά, ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη, Δαυὶδ βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξαστικὸν

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ἦχος λ π̄ Β̄ϛ

— — — — —
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

— — — — —
τι

Ἄστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίαν, ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι, λάμπων τῆς θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτισμὸν θεογονσίας, διδοὺς ἔθνεσιν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Ἦχος λ π̄ ̄ ̄ Β̄ ̄ ̄

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Νόμου πληρωτής, κατὰ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστός, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι, λαοὶ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησον με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ἔστι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμη καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἄμην.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

ἤχος β'

Ἀπὸ τῆς Βηθλεέμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταβῶμεν· ἐκεῖ γάρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀυγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιέμ.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλών, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Εὐτρέπιζε καὶ σύ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούρημα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥωφθη τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, βαπτίσματι καθάρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄμην.

δυνάμεων ἀσωμάτων ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνμερώνουν γιὰ λάθι πού ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΕΓΑΛΑΙ ΩΡΑΙ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ και Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 5

² Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου· ³ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου και ὁ Θεός μου. ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· ⁴ τὸ πρωτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωτὶ παραστήσομαί σοι και ἐπόφει με, ⁵ ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, ⁶ οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ⁷ ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἰμάτων και δόλιον βδελύσεται Κύριος. ⁸ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. ⁹ Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν. ¹¹ κρῖνον αὐτοῦς, ὁ Θεός. ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. ¹² και εὐφρανθήσων πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, και κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, και καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. ¹³ ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς 22

¹ Κύριος ποιμαίνει με και οὐδὲν με ὑστερήσει. ² εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, ³ τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ⁴ ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ράβδος σου και ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν. ⁵ ἤτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, και τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. ⁶ και τὸ ἐλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, και τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

1 Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; **2** ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροὶ μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν. **3** ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. **4** μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. **5** ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. **6** καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσομαι καὶ ψαλῷ τῷ Κυρίῳ. **7** εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. **8** σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. **9** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός, ὁ σωτήρ μου. **10** ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. **11** νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. **12** μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῆς. **13** πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. **14** ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ προμητορί, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὶ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανό, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορός· ἀγνήν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ.δ'

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ρυπτόμενον.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ ἤλθες Χριστέ βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσῃ ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὃ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. Ὡχος δ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

∴ Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 35:1-10

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ¹ Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. ² Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμηλίου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. ³ Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. ⁴ Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀναταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. ⁵ Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. ⁶ Τότε ἀλείται χλωλός ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. ⁷ Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ ἔλη. ⁸ Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς

ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. ⁹ Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, ¹⁰ καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 13:25-32

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ²⁵ ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμι ἐγὼ ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ²⁶ Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. ²⁷ Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· ²⁸ καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλατὸν ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ²⁹ Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ³⁰ ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ³¹ ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. ³² Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον α' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:1-6

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ¹ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, ² καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ³ Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. ⁵ Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ

πάσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πάσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· ⁶ καὶ ἔβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἔξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Δύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἔλεησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ

ἴθουνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλους, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἔφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 28

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ² ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. ³ φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ⁴ φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. ⁵ φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου ⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μύσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. ⁷ φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός, ⁸ φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. ⁹ φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. ¹⁰ Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ Κύριος ἰσχύς τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ψαλμὸς 41

Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός. ³ ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· τότε ἤζω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; ⁴ ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου; ⁵ ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνηῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος. ⁶ ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου. ⁷ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. ⁸ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. ⁹ ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὠδῆ αὐτῷ παρ' ἐμοί, προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ¹⁰ ἔρω τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ¹¹ ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου; ¹² ἵνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

ψαλμὸς 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκῆσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκῆσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσει.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἤχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τοῦ προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε θεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα κόσμου ἁμαρτήματα, καὶ ἄγωνία συσχεθεὶς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἤχος δ'

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἡ Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐκπεφώνηκε, τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε, καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόανθρωπος.

ἤχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὖσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ρυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι, τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἶδει σοὶ ἐπέστη. Ἄλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτόν, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. ἤχος δ'

Πρόσχωμεν

∴ Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:16-20

Πρόσχωμεν

Τάδε λέγει Κύριος. ¹⁶ Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. ¹⁷ Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῶν, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. ¹⁸ Καὶ δεῦτε διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ᾧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶν· ἐὰν δὲ ᾧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶν. ¹⁹ Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ²⁰ ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα. 19:1-8

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον· καὶ εὐρῶν μαθητάς τινας, ² εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. ³ Εἶπέ δὲ πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. ⁴ Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ' ἐστιν, εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. ⁵ Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. ⁶ Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ⁷ Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. ⁸ Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον γ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ^{1:1-8}

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. ² Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις· Ἴδού, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. ³ Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁴ Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ⁵ Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ⁶ Ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. ⁷ Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανός, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. ⁸ Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγιάσον, τὰ σώματα ἁγνίσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

εὐχή

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλον σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 73

Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; ² μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ³ ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου. ⁴ καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ⁵ ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπεράνω, ⁶ ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. ⁷ ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. ⁸ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. ¹⁰ ἕως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; ¹¹ ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; ¹² ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ¹³ σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ¹⁴ σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοφι. ¹⁵ σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθᾶμ. ¹⁶ σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. ¹⁷ σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. ¹⁸ μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδίσει τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. ¹⁹ μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. ²⁰ ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. ²¹ μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. ²² ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον

τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὄνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. ²³ μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντός.

ψαλμὸς 76

² Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. ³ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου. ⁴ ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην· ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. ⁵ προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. ⁶ διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· ⁷ νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. ⁸ μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ⁹ ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ρῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ¹⁰ μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; (διάψαλμα). ¹¹ καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. ¹² ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου ¹³ καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχῆσω. ¹⁴ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; ¹⁵ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ¹⁶ ἔλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. ¹⁷ εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἔταράχθησαν ἄβυσσοι, ¹⁸ πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· ¹⁹ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφανα αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. ²⁰ ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται. ²¹ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν.

ψαλμὸς 90

¹ Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηαίᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται. ² ἔρεϊ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιδίᾳ ἐπ' αὐτόν, ³ ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ⁴ ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. ⁵ οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ⁶ ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. ⁷ πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· ⁸ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. ⁹ ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου. ¹⁰ οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιγι οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ¹¹ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάττειν σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ¹² ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ¹³ ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα. ¹⁴ ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. ¹⁵

κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. ¹⁶ μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ)

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στήθι ὑπόδεξι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρῖν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότητου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἰδιόμελα

ἤχος πλ. δ'

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς, Ἰωάννην. Προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας, ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσης. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα, δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστάσης ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκοτούς, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλόανθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ἤχος πλ. β'

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρασ λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

ἤχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὶ ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τὶ ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν. Οὐ δύναμαι φέρειν, φησί, πῦρ καταναλίσκον ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν ὁ ἐπιφανὴς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προφητεία

Προκείμενον. Ἦχος δ'

Πρόσχωμεν.

∴ Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:3-6

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ³ Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. ⁴ Καὶ ἔρεϊς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· ⁵ Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ⁶ Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:3-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ³ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. ⁴ Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. ⁵ Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως

ἔσόμεθα· ⁶ τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ⁷ Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. ⁸ Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, ⁹ εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἔγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ¹⁰ Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἑαυτῷ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. ¹¹ Οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εἰρήνη σοι.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον ε' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ^{1:9-11}

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστεράν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

᾽Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾽Αμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

᾽Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾽Αμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

᾽Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

εὐχὴ

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀδιδόν κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 92

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο· καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. ² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀρουῖσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίφεις αὐτῶν. ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψαλμὸς 113

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ² ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ³ ἠθάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ⁴ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. ⁵ τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; ⁶ τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκίρτησατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; ⁷ ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ ⁸ τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. ⁹ μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ¹⁰ μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ¹¹ ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε. ¹² τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ¹³ στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄφονται, ¹⁴ ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται, ρίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται, ¹⁵ χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ¹⁶ ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁷ οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁸ οἶκος Ἀαρῶν ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. ¹⁹ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ

ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν. ²⁰ Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν, ²¹ εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. ²² προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. ²³ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁴ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²⁵ οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου, ²⁶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς 85

Κλῖνον Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. ² φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ³ ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῶμαι ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ⁶ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ⁷ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. ⁸ οὐκ ἔστιν ὁμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. ¹⁰ ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. ¹¹ ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. ¹² ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἔρρῶσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾄδου κατωτάτου. ¹⁴ ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. ¹⁶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. ¹⁷ ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ. Ἰορδάνη ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν, Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῶ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον, καὶ χοροὶ ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο [συνεστέλλοντο], φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς [Κύριε].

ἦχος β'

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν ἴδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς ἴδε, ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως ἰδοῦ, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεςιν χαριζόμενος, ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων, υἱὸς Θεοῦ ἐργάζεται, ἀντὶ δὲ σκότους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη, μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

δίχορο

μονόχορο

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

Προφητεία

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου.

∴ Κύριος υπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 49:8-15

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· ⁸ Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου, και ἐν ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι και ἐπλασά σε, και ἔδωκά σε, και ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, και κατακληρονομηῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, ⁹ λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· και τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, και ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομῆ αὐτῶν. ¹⁰ Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς και διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς. ¹¹ Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, και πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. ¹² Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ και Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. ¹³ Εὐφραυνέσθωσαν οἱ οὐρανοί, και ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ρηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, και οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, και τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. ¹⁴ Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, και ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. ¹⁵ Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ και ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Ἀπόστολος

Πρὸς Τίτον ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-14 κ' 3:4-7

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, ¹¹ ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, ¹² παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν και τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως και δικαίως και εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ¹³ προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, και ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ¹⁴ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, και καθάρσιον ἑαυτῶ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. ⁴ Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης και ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ⁵ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, και ἀνακαινώσεως Πνεύματος

ἀγίου, ⁶ οὐ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ⁷ ἵνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον θ' ὥρας

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ^{3:1-18}

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

¹ Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ² ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³ Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ⁴ Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· ⁵ πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· ⁶ καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. ⁷ Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ⁸ Ποιῆσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. ⁹ Ἡδὴ δὲ καὶ ἡ ἀξίγη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον, μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ¹⁰ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσωμεν; ¹¹ Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω. ¹² Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ¹³ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ¹⁴ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα συκοφαντήσητε, μηδὲ διασείσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψωνιαις ὑμῶν. ¹⁵ Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ¹⁶ ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί. ¹⁷ Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ

διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω. ¹⁸ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν

φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτω τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

ἦ

Τυπικὰ

ψαλμὸς 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλθεί καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς 145

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.
Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λυεῖ πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοὺς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Μακαρισμοὶ

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσης βαπτίσεια με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἔρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασιχυνθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅσα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ

φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι'

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⚡

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. ⚡

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο

γῆ μενος ο ερ χο μενος εν ο νοματι Κυρι
ι ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. †

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Δε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νε ε
εν η η η η μιν ευ λο γη με νος ο ο ε ερ
χο ο με ε ε ε νος εν ο νο ο μα τι ι
ι Κυ υ ρι ι ι ι ου ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος Δι̇ Δι̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.69*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἀπολυτίκιον

Λουκάς Λουκά

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι̇ Δι̇

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.282*

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δὲ Δι΄

Μουσική Κυψέλη Β΄

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.33/389*

Ε^Ϟτοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε πι ζου Νε

φθα λειμ^Ϟ Ι ορ δα νη πο τα με στη θι υ πο δε

ξαι σκιρ των^Ϟ του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον

Δε σπο ο την^Ϟ α γαλ λου ο Α δαμ συν τη προ

μη η το ρι^Ϟ μη κρυ πτε τε ε αυ τους ως εν

πα ρα δει σω το πριν^Ϟ και γαρ γυ μνους ι δων η

μας ε πε ε φα νεν^Ϟ ι να εν δυ ση την προ την

στο λην **Χ**ριστος ε φα νη την πα σαν κτι σιν θε

λων α να και νι ι σαι

το τέλος α να και νι ι σαι αι αι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Κάθισμα

Απόλυσις

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος **Δ**ι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.56*

Ετοι μα ζου Ζα βου λων και ευ τρε πι ζου Νε φθα

λειμ **Ι**ορ δα νη πο τα με στη θι υ πο δε

ξαι σκιρ των του βα πτι σθη ναι ερ χο με νον τον Δε σπο

ο την α γαλ λου ο Α δαμ συν τη προ μη η το

ρι μη κρυ πτε τε ε αυ τους ως εν πα ρα δει σω το

πριν και γαρ γυ μνους ι δων υ μας ε πε ε φα

νεν ι να εν δυ η την πρω την στο λην Χρι στος ε φα

α νη την πα σαν κτι σιν θε λων α να και νι ι

αι το τέλος α να και νι ι σαι αι αι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Κάθισμα Απόλυσις

Κανόνες

Κανών προεόρτιος ὑψὲθ' α'

Ἦχος δὲ Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.247/2584#

Α νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος ⁶ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι Μη τρι ⁶ και ο φθη σο μαι φαι δρωσ παν η γυ
ρι ζων ^π και α σω γη θο μενος ταυ της την εισ ο δον ⁶ ^{λ(β')}

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.67*

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ⁶ ^λ

Α βυσ σουσ προσ τα γμα τι δη μι ουρ γη σας φι
λαν θρω πε ⁶ την γην ο τοις υ दा σι κρε μα σας Κυ ρι ε ⁶ ^λ

τα πει νου με νος προ ερ χη βα πτι σθη ναι ^{π 9} πο τα

μι οισ ρευ μασι πλυ νον με ρυ που πα θων ^{6 λ}

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ^{6 λ}

Βου λη σει ε πτω χευ σας τον ε κου σι ως πτω

χει σαν τα κα κων ε πι δο σε σιν ^{6 λ} ε με πλου τι ζων Χρι

στε ^{6 λ} και εν υ δα σι προ ερ χη Ι ορ δα νου ^{π 9} βα πτι

σμα αι του μενος ο α να μαρ τητος ^{6 λ}

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ^{6 λ}

Γη ρα σαν τα πται σμα σι κο σμον και νι ζων φι λαν

θρω πε ^{6 λ} ξε νην α να γεν νη σιν ερ χη ποι η σα σθαι ^{6 λ} δι

α υ δα τος και Πνευ μα τος αν θρω ποις ^{π ρ} ο θεν σου δο

^ρ ξα ζομεν την ε πι φα νει αν ^{6 λ}

^{6 λ} Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ^{6 λ}

Δ α βιδ θει ω Πνευ μα τι προ κε λα δων α πο φθεγ

γεται ^{6 λ} τι σοι ε στι θα λασ σα ο τι νυν ε φυ γες ^{6 λ} και

τι ο τι συ ε στρα φης Ι ορ δα νη ^{π ρ} Χρι στο ον θε

^ρ α σα μενος γυ μνον ε στω τα εν σοι ^{6 λ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Κανὼν τοῦ προφήτου, ψδὴ α΄](#) Λουκάς Λουκάς

Κανὼν προεόρτιος ψδὴ γ΄

ὁ εἰρμός

Ἦχος ⁴ δὴ ς Ββ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.250/2588#

^ρ Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε ως

ζω ω σα και α φθο νος πη γη ^Δ θι α σον συγ κρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ^π καν τη σε πτη
εις ο δω σου στε φα νων δο ξης α ξι ω σον ⁶ ^λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.68*

⁶ ^λ
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε υ φρα αν θη τι ε ρη μος δι ψω σα βρο τω

ων φυ σις α πα σα ⁶ ^λ ι δου το υ δω ρε πι φαι νε ται το τής

⁶ ^λ ζω ης αρ δευ ο ον σε γο νι μω τα τως χα ρι τι

⁶ ^λ
Χρι στος η παν των α να πλα σις

⁶ ^λ
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ζ η τη η σαι με γνω μη πλα νη θεν τα προ ε

ἐρχήεν υ δασι Χρι στε ^Δ εν οισ κατα δυ ο μενος βυ

θι ζεις μου τα πται σμα α τα ^π και εκ βυ θου α να

γεις με πα σης κα κι αςως ευ σπλαγ χνος ⁶ ^λ

^Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι ⁶ ^λ

^Η λι ος ο ραν σε μελ λων Λο γε γυ μνου ου μενον

κρυ πτει τας αυ γας ^Δ ερ χη γαρ γυ μνω θεν τα με α πα τη

τη του ο φε ε ως ^π δι α του σου βα πτι σμα τος στο

λην εν δυ σαι σω τη ρι ^λ ο ο ο ο ον ⁶ ^λ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [Κανών του προφήτου, ὠδὴ γ΄](#) Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ὠρα α΄

Κη με ρον των υ δα των ⁶λα γι α ζε ται η η

φυ υ σις ⁶και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης ^γκαι των ι δι ων να α

μα α α των ε πε ε χει το ο ρε ε ευ μα α ⁶Δε

σπο ο ο την ο ρων ρυ υ πτο ο ο ο με ε ε ε νον ^γ

^χ**Δ**ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χ⁶λα πο ο ο

ρου ους μι ι ι χρου ^γ

Ως α αν θρω πο ος εν πο τα α μω ^Δηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι

κον βα α πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α

θε υ πο τω ων του ου Προδρο ο ο μου ου χει

ει ει ρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι ι

λα α α αν θρω ω ω ω πε

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.137#

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ω ω ων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ω λ ε τοι μα σα α τε λ την ο ο

δο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι ου γ η η λ θε

ες Κυ ρι ι ε Δ μορ φην δου ου σου λου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των Δ ο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν γ ει δο ο σα αν σε ε υ δα α τα Δ και αι ε ε

φο βη η η θη η η η σαν Δ συν τρο ο μος γε γο νεν

ο ο Προ δρο ο μος λ και ε ε βο ο ο η σε

ε ε λε ε ε ε γων γ πως φω ω τι ι σει ο λυ υ

χνος το ο φως Δ πως χει ει ρο ο θε τη η η σει Δ ο ο ο

δου ου λος τον Δε ε ε σπο ο ο ο την α γι
 ι α α σον ε ε με και τα υ υ δα α τα Σω ω
 τηρ ο αι αι ρω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α
 μα α αρ τι ι ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

ὥρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.138*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του προ
 οφηη του και υπερπαντας τιμηθεν
 τος τους προφηηηητας ετροοο
 μα α ξε ε ε νυν χει ει ειρ δε ξι ι α ο

τε ε θε α α σα α το ο ο σε τον Α μνο ον του Θε

ε ου τον και θαι ρον τα κο ο σμου α μαρ τη η

η η μα α α α τα και α γω νι α συ σχε

θει εις ε βο ο ο α α ου τολ μω προ σ ψα αυσαι Λο

ο ο γε της κο ο ρυ υ υ φη η η ης σου αυ

τος α γι α α σο ον με και αι αι φω ω τι σον

οι οι οι κτι ι ι ι ρ μον αυ τος γα αρ ει

η ζω η η η και αι το ο ο φως και η η

ει ει ρη η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πα

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός πει

δοσαν σε ὑδάτα και εφοοβηθηθη

σαν π

Η Τριαααας ο Θεε ο ο ο ος η η η

ημων εαυτηνη ημι ενσημερον αδι

αιρετως πεφανεερωωωωκεν ο

με εν γαρ Παατηρ εν αρχη ημαρ τυυριι

αν τω συγγενει ει εεπεφωωωνηηη

ηκετο Πνευμαπεεριστεερας ενειχοοο

νικααατεεπτηουουρααα νοοο

ο ο θεν π ρ ο Υι ο ος τη ην α χραν το ον κο ρυ υ

φην Δ τω Προ δρο ο ο ο μω ω υ υ πε κλι νε ε Δ και

αι αι βα πτι ι σθεις β λ το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ

ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος β λ

Ἦχος λ π ρ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.140*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ τε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην π ρ τε

ε ρ χο ο ο ο ο με ε ε ε νος π ρ με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε βα πτι σθη ναι αι θε ε λων εν σχη μα α τι α

αν θρω ω που ζω ω ο δο ο ο ο τα ι ι ι να

τους πλα νη η θεν τας η μα ας ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα σης μη χα α νης και πα

γι δο ος του δρα α α α κο ο ο ον τος ρυ σα

με νο ος φω ω τι ι σης εκ Πα τρος με ε μαρ τυ

υ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε θει ει ει

ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας εν ει ει

δει σοι οι ε πε ε ε ε στη αλλ οι κι ι σον ψυ χαι

αις η με τε ε ε ε ε ραις σου τον φι λα αν θρω

πε ε ε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ώρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.141*

Τ α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην προ φη η τα δε ευρο ο βα

α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ουρ γη σα

αντα τον φω τι ζοντα χα ρι ι τι και κα θαι ρον

τα α α α α α πα α α αν τας α ψαι αι θει

α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη δι

ι ι στα α α α σης ^γ προ φη η τα α α α α

φε ες α α αρ τι ι ^γ και γαρ πλη η ρω ωσαι πα

ρα α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν ^γ συ υ ουν μη η δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως ^Δ και γαρ τον κε κρυ υμ με ε

νον ⁶ τοις υ υ υ δα α σι ι πο λε ε ε μι ι

ι ι ον ^Δ τον αρχον τα του ου σκο ο τους ⁶ ε ε ε

πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε σαι ^γ λυ τρου

με ε νος τον κο ο ο σμο ον ^Δ εκ των αυ του πα α

γι δω ων νυν ⁶ πα ρε ε ε χων ως φι ι λαν θρω ω

πο ος ζω ην την αι αι ω ω ω ω νι ι ι ι

ον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.142*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ρον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα λα α ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α

νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α ο πι ι ι ι

σω α πο προ σω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α

πο προσ ω ω ω που του Θε ου ου Ι α α α α κωβ

ελ θον το ος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε

ξα σθαι αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α

α η η μεις ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α

ας ε ε εκ πλυ υ θε εν τες φω τι σθω ω ω μεν

τα ας ψυ χα α ας δι ι α α αυ του

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην

Τ ι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ορ δα α α α α νη τι α να πο δι

ζεις το ο ρει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ει ει μοι ^χη φω νη η του Λο ο ο γου

ου βο ο ο α ^χι δε ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε

ου ^Δο αι αι ρων την α μα αρ τι ι ι α αν

του χο ο ο ο σμου ^παυ τω πι στοι οι βο η η

η σω ω ω μεν ^χο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^π

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

ώρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

Θαμ βος η η ην κα τι ι δειν ^Δτον ου ρα νου

και γη η ης ποι οι η η η την εν πο ο ο

ο τα α μω γυ υ μνω θε ε εν τα α βα πτι

σμα υ υ πο δου ουου λου ου εις η μων σω τη ρι

ι ι αν δε ε χο ο με ε νο ονωσ δου ου ου λο ον και

χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ τοντο ο ο ο φο

ο βω και χα ρα α μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε

σω ω ω σον η η μας

μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω σο ον η η μας Κυ υ

υ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.145*

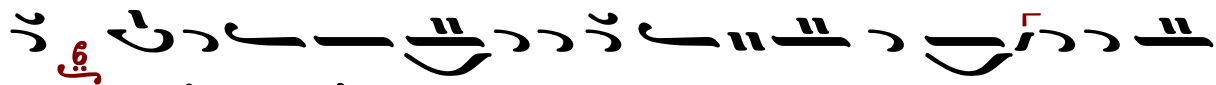
Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

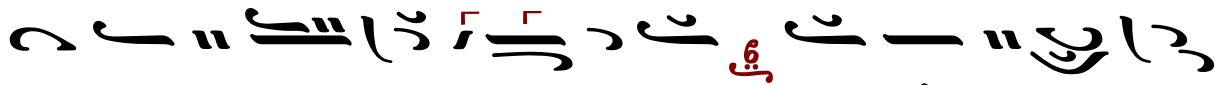
σε υ δατα και ε φο βη η η θη σαν   ← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ι ι ο ο

ον της δο ο ξης ε ε βο ο α θε ω ω ρω ω

ων ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον πα ρα

α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α

ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα α ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα τω

ων α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε πι ι γη

η της εκ Παρ θε ε ε νου α α γνη η ης ε ε λη

λυ υ υ θε δι ι ε ε ε λε ε ε ε ον και αν

τι δου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω πι ι ι ι νον

αν τι του ου υ δα α α τος του θει ει ου ου βα πτι

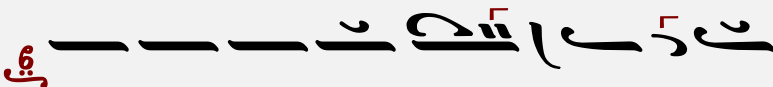
ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου ου

ου λοι πον δευ τε ε ε συ υ υμ φω ω ω νως α

αυ τον δο ξο ο λο γη η η η σω ω ω ω μεν συν

Πα τρι και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

*
 δι α του υ δα α α τος

Δόξα, καὶ νῦν. ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

 Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

 και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι πε

 Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

 ω νων α α α α μην πε

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')
 μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά,
 ὡς παρρησιᾶν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
 μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
 ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
 ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')
 ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.
 εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου την α

ψα α με ε νην την α κη ρα α τον κο ρυ φη η

ην του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του x̣q̣

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα αθ

υ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας πq̣ ε πα ρον υ

περ η μω ων προς α αυ το ο ον Βα α πτι ι ι

στα x̣q̣

Ω ς παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην πq̣

και γα αρ μει ει ει ζων των προ φη των α α πα α α

α αν των x̣q̣ υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ υ ρη

η η η σαι π ρ

Τ ους ο φθα λμους σου πα α α λι ι ι ιν δε χ ρ

τους το παν α γι ον Πνευ μα κα α τι ι δον τας Δ

Ω ς εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α α α ας

κα α τε ε ελ θον π ρ α να πε τα α σον προς αυ

το ο ον Βα πτι ι στα χ ρ ι λε ων η η μιν α πε

ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος π ρ

Κ αι δε ευ ρο στη η θι μεθ η η μων χ ρ

Ε πι σφρα γι ι ζων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ον χ ρ και προ εξ α αρχων

της πα αν η γυ υρε ω ω ωωω ω ως π ρ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ώρα α'

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π δὲ Νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.20#

Σ η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φυ υ υ σις και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης και των ι δι ων να α

μα α α των επ ε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α

Δε στο την ο ρων ρυ πτο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χα πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου ^ν

Ω ς α αν θρω πο ος εν πο τα α μω ^α ηλ

θες Χρι στε ε ε Βα α σι ι ι λευ ^ν και δου

λι ι κον Βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α

γα α θε ^α υ πο τω ων του ου Προ δρο ο ο

μου ου χει ει ει ρων ^α δι α τας α μαρ τι ι ας

η μων φι λα α αν θρω ω ω ω πε ^ν

Ἦχος λ π δὲ Νῆ

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.21#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ο ω ω ων το ος εν

τη ε ε ε ρη η η μω ω ε τοι μα σα α τε την

ο ο δο ο ο ον του Κυ υ υ ρι ι ι ι

ου ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ου ου ου λου λα

α βων Βα α πτι σμα αι αι των ο μη γνους α α

α α μαρ τι ι ι α αν ει δο ο σα α αν σε ε

υ δα α τα και αι ε ε φο βη η η η η η η

θη σαν ^Αδὲ συν τρο ο μος γε γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος

και ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε

ε γων ^γδὲ πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος το ο

Φως ^Αδὲ πως χει ρο θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος

τον Δε ε ε σπο ο ο ο την ^γδὲ α γι α α σον

ε ε με και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ ^Αδὲ

ο αι αι ρω ω ων ^γδὲ του κο ο ο ο σμου τη ην α

μα α αρ τι ι ι ι α α α αν ^γδὲ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ὦρα γ'

Η του Προδρομου και αι Βαπτιστου του

Προοφηηηηη του ου και υπερπαν

τας τιμηθε εν τους Προοφηηηηη

τας ετροοομααξεεε νυν χειει

ειειειρ δε ξιιαοτεεθεαασατοοοσε

τον Αμνον του Θεεου τον καθαιροντακοο

σμουαμαρτηηημαααατα καια

γωνιασυσχεθειςεβοοοααουτολμω

προσψαααυσαι Λοοογετηςκοο

ρυυυφηηηηης σου αυτοςαγιαασο

ο ον με και αι αι φω ω τι σον οι οι οι κτι

ι ι ιρ μον αυ τος γα αρ ει η ζω η η η

και αι το ο ο φως και η η ει ει ρη η η νη

του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος δὲ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.23#

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν

Η Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ος η η η η

μων ε αυ τη ην η η μι νη ση με ε ρον α δι αι

ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ο

με ε ε εν γαρ Πα α τηρ εν αρ γη μαρ τυ υ ρι ι ι

αν τω συγ γε νει ε εκ πε ε φω ω ω νη η

η η κε το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ε ρας εν ει

χο ο ο νι κα α ατ ε ε πτη ου ου ρα νο ο

ο ο θεν ο Υι ος τη ην α χραν το ον κο ρυ υ

φην τω Προδρο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε και αι

αι αι βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας

ερ ρυ σα το ο ο ο ως φι ι λαν θρω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Ε ρρ χο ο ο ο ο με ε ε ε νος με τα

σα αρ κος προς Ι ορ δα νη ην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε βα πτι σθη ναι αι θε ε ε λων εν σχη μα α τι

α αν θρω ω που ζω ω ο δο ο ο ο τα ι ι ι

να α τους πλα νη η θε εν τας η μας ω ως ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα α νης και

πα γι δο ος του δρα α α κο ο ο ον τος x̣ḡ

ρυ σα με νος φω ω τι σης εκ Πα τρος με ε μαρ τυ

υ υ υ υ ρη η η η σαι πḡ το δε ε θει ει

ει ει ο ον Πνε ε ευ μα ọx̣ḡ πε ρι στε ρας ε εν

ει ει δει σοι οι ε πε ε ε ε στη πḡ α αλλ οι κι

ι σον ψυ χαι αις η με τε ε ε ε ε ραις x̣ḡ σου

τον φι λα ανθρω πε ε ε ε ε ε ε πḡ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ῶρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ̣ ς̣ Νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.24#

T α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ^γδ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα τον φω τι ζον τα χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν τας ^γδ

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η ης μου ου και μη

δι ι ι στα α α α σης ^γδ Προ φη η τα α α

α α φες α α αρ τι ι ^γδ και γαρ πλη η ρω ωσαι

πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι και αι ο συ νη

η ην πα α α α σαν ^γδ συ υ ουν μη δι ι στα α

ση ης ο ο ο λω ως ^γδ και γαρ τον κε ε κρυ υ υμ

με ε ε ε ε νον ^{δλ} τοις υ δα α σι ι πο λε ε

ε μι ι ι ον ^{δλ} τον αρ χον τα του ου σκο ο ο τους

ε ε ε πει ει γο μαι ο ο ο λε ε ε ε

σαι ^{γδ} λυ τρου με ε νος το ον κο ο ο σμο ον εκ των

αι του πα γι ι δω ω ων νυν ^π παρ ε ε

χωων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ^{δλ} ζω ην την αι

ω ω ω νι ι ι ον ^{γδ}

Ἦχος λ π Πά

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.25#

^χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^{χδ} α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου π

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

η με ε ρον η ψαλ μι ι κη Προ ο ο φη η τει α

πε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε ται η η π

θα λασ σα γα α α α α ρ φη η σι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει δε και ε ε φυ υ υ χ ρ

υ γεν ο Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α φη η ρ

εις τα ο πι ι ι ι ι σω α πο προ σω π

που ου ου Κυ υ ρι ου α πο προ σω ω ω που του Θε ρ

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ο ν το ο ος ρ

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι Βα ρ

α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η μεις

ει δω λι κης α κα α θα αρ σι α α ας ε ε εκ

πλυ υ θεν τες φω τι σθω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας

δι ι α α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.26#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι α α να χαι αι τι ι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις

το ο ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι

νεις την κα τα α φυ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν φη η

σι πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχο ο ο ον εξ ι στα μαι και φρι ι

ι ι ι ιτ τω ω την α α κραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α α σιν ο τι ουκ ει ω ω θα

τον κα θα ρο ον α πο πλυ υ υ υ υ ναι

ουκ ε μα θον τον α να μα α α αρ τη η η τον

α α πο σμη η η η χειν ^χ αλ λα α τα ρε ρυ πω

με να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν ^π α

καν θα ας φλε ε γει ει ει ν με ^χ α μαρ τη μα

α των δι ι δα α α α α σχει ^χ ο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο με νο ος Χρι ι ι στος ^π ο Ι ω

ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει μοι ^χ

η Φω νη του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο α ^χ

ι δε ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου ο αι

αι ρω ω ω ν ^γ την α μα αρ τι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου ^π αυ τω πι στοι οι βο η η η

σω ω ω ω μεν ^χο ε πι φα νεις Θε ε ος εις την

η μων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

οι ^ποι

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ᾠρα θ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.28#

Θ αμ βος η η η ην κατ ι ι δειν τον ου ρα νου

και γη η ης Ποι οι η η η την εν πο τα

μω ω ω ω γυ υ μνω θε ε εν τα α Βα

πτισμα υ πο ο δου ου ου λου ου εις η μων σω τη

ρι ι αν δε ε χο ο με νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι αγ γε ε λων εξ ε ε πλητ το ον το

ο ο ο φο ο βω ω ω και αι χα α α ρα

μεθ ων προσ κυ νου ου ου μεν σε ε σω ω ω σον η η μα

ας Κυ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.28#

ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με ε ε ε νον ο

Προ ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ι ι ο

ο ον της δο ο ξης ε βο ο α α θε ε ω ω ω

ρων ι δε ο λυ τρου με ε νος το ον κο σμο ο ο ον

πα ρα γε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα

α α ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι

ι ψε ε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη

μα τω ω ων α φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε ε

πι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε ε λη

λυ υ υ υ θε δι ε ε λε ε ε ε ον και

αν τι δου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα

α α α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο

ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω πι ι

ι ι νον δι α του υ δα α α τος του

Θει ει ου ου Βα πτι ι σμου α αυ του λου πον δευ τε ε

ε συμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη

η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Δόξα, καὶ νῦν. ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.30#

Τ η η η ην χει ει ει ει ρα α α α σου π̣⁹ την α

ψα με ε ε ε νη η η ην ᾠ⁹ την α κη η

η η ρα α α α τον Κο ρυ υ φη η η ην ᾠ⁹

του ου ου ου ου Δε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο του π̣⁹

Μ εθ η η η η ης και δα κτυ υ υ υ υ λω

α αυ τον ᾠ⁹ η μι ι ι ι ι ι ι εν καθ υ πε ε

δε τους το Παν α γι ι ον Πνε ε ε ε ε

ε ευ μα κατ ι δο ο ον τα ας ως εν ει ει

ει δει ει ει πε ρι στε ρα α ας κα α τε

ε ελ θον

α να πε ε ε ε ε τα α α α σον προς

αυ το ον Βα πτι ι στα ι λε ε ων η μι ιν απ ε ερ

γα σα α α α α με ε ε ε νος

Κ αι δε ε ε ευ ρο στη η η η η θι με

ε εθ η η η η η η η μω ω ων

Κ αι δε ε ευ ρο ο στη η η η η θι με

ε ε ε ε ε ε ε ε εθ η η μων π ρ

Κ αι δε ε ε ε ευ ρο ο στη η η η η η η θι ι ι

η μεθ η η μω ω ω ω ν π ρ ε πι σφρα γι ι

ι ι ι ι ζω ων το ον υ υ υ μνο ον και προ ε

εξ α α αρ χω ων της παν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω

ω ως π ρ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ώρα α'

ἄρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ π ρ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.408*

Σ η μερον των υ δα α των α γι α ξε ται η η

φ υ υ σις και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ι ι ορ δα

α α α νης και των ι δι ω ων να α μα α α

των επ ε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α Δε σπο ο

την ο ρω ω ων ρυ πτο ο ο ο ο με ε ε ε

νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω η η

ηλ θες Χρι ι στε ε ε ε ε Βα α σι ι ι

λευ και δου λι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α

βειν **Δ** σπε ευ δεις α γα α θε υ πο τω ων του

ου Προ ο δρο ο ο μου ου χει ει ει ρων **Δ** δι α

τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α α αν

θρω ω ω ω πε **γ**

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **γ**

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην **γ**

Π ρος την φω ω νην του βο ο ω ω ων το ος **Δ** εν

τη η ε ε ε ρη η η μω ω **ε** ε τοι μα α σα α τε

την ο ο δο ο ον του ουου Κυ ρι ι ι ι ου ηλ θε

ες Κυ ρι ι ε μορ φην δου ουουλου λα α βων βα α πτι

σμα αι αι των ο μη γνους α α α α μαρ τι ι ι

α αν ει δο ο σα α αν σε ε υ δα α τα και αι

ε ε φο ο βη η η θη η η η σαν συν τρο ο μος γε

γο νεν ο ο ο Προδρο ο μος και ε ε βο ο ο η η η

σε ε ε λε ε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι

σει ο λυ υ υ υ χνος το ο φως πω ως χει ει ρο ο

θε ε τη η η σει ο ο ο δου ου λος τον Δε ε ε

σπο ο ο ο την α α γι ι α α σο ον ε ε με

και τα υ υ δα τα Σω ω τηρ ο αι αι αι ρω

ω ων του κο ο ο ο σμου τη ην α μα α αρ τι ι

ι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

ᾠχος λ' δι Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.410*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του

Προφηηη του ου και υ περ παντας τι

μη ηθεν τους τους προφηηηητας ε

ετρο ο ο ο ο μα α ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ

δε ξι ι α ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε

τον α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον καθ αι αι ρο ον

τα κο ο σμου α μα αρ τη η η η η μα α α α

τα και α γω νι α α συ σχε θει εις ε ε

βο ο ο α α ου τολ μω ω προ οσ ψα α αυ σαι

λο ο ο γε ε της κο ο ο ρυ υ υ φη η η η

ης σου αυ τος α γι ι α α σο ο ον με και αι αι φω ω

τι σο ον οι οι οι κτι ι ι ι ρ μον α αυ τος

γα αρ ει ει ει η ζω η η η η και αι το

ο ο φως και η ει ει ρη η η νη η η του κο ο ο ο

σμου

Εἰδοσαν σε ὑδάτα ο Θεός εἰ

δοσαν σε ὑδάτα και εφοοβηθηθη

σαν

Η Τριαααοο Θεοοοος ηη

ηημων εαυτηνη ηημινησημεερον α

διαιρεετωσπεεφαανεεερωωωω

κεν ο μεεενγαρ Παατηρ εν αργηημαρ

τυυριιιαντωσυγγενηεεκπεεφωωω

νηηηηηκετο Πνευμαπεεριστεερααςεεν

ει ει κο ο ο νι κα α τε ε πτη ου ου ου ρα νο ο

ο ο θεν ο Υι ος τη ην α χρα αν τον κο ρυ υ

φην τω Προδρο ο ο ο μω ω υ πε κλι νε ε και αι αι

βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι νον εκ δου λει ας ερ ρυ σα

το ο ο ο ως φι ι λαν θρω ω πο ος

δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.412*

Ε ρ χ ο ο ο ο με ε ε ε ν ο ς ^{π ρ} με τα

σα αρ κ ο ς π ρ ο ς Ι ο ρ δ α α ν η η ν Κ υ υ ρ ι ι ι

ι ε ^{χ ρ} β α π τ ι σ θ η ν α ι α ι θ ε ε ε λ ω ν ε ε ν σ χ η μ α α τ ι α

αν θ ρ ω ω π ο υ ζ ω ω ω ο δ ο ο ο ο τ α ^{π ρ} ι ι ι

να α τ ο υ ς π λ α ν η η θ ε ε ν τ α ς η μ α α ς ω ω ς ε ε

ευ σ π λ α α α α γ χ ν ο ς π α σ η η ς μ η η χ α α ν η ς ^{γ ρ} και

πα γ ι δ ο ο ς τ ο υ δ ρ α α α α κ ο ο ο ο ν

τ ο ς ^{χ ρ} ρ υ σα α με ε ν ο ς φ ω ω τ ι ι σ η ς εκ Πα τ ρ ο ς

με ε μα ρ τυ υ υ υ ρ η η η η σ αι ^{π ρ} τ ο δε ε

θ ει ει ει ο ο ν Πνε ε ευ μα πε ρ ι σ τε ρ α ς ε

εν ει ει δει σοι οι οι ε πε ε ε ε ε στη ^{π ρ} α αλλ

οι κι ι σον ψυ χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σου

τον φι λα α ανθρω πε ε ε ε ε ε ε ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά

ώρα ς'

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ ρ ρ Νη

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.413*

T α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ι ι

ω ω ω α α α αν νην ^{ν ρ} Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε ε δη μι ι ου ου

ουρ γη σα αντα ^{ε λ} τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι και κα

θαι ρον τα α α α α α α πα α α αν τας ^{ν ρ} α

ψαι αι αι θει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου και μη η η

δι στα α α α σης ^γ Προ φη η τα α α α α φε

ες α α αρ τι ι ^γ και γαρ πλη η ρω ωσαι πα α ρα α

α γε γο ο να ^{β λ} δι ι ι και αι ο συ νη η ην

πα α α α σαν ^σ συ υ ουν μη δι ι στα α ση ης ο ο ο

λω ως και γα αρ τον κε κρυ υμ με ε ε νον τοις υ δα α

σι ι πο ο λε ε ε μι ι ι ι ον ^δ τον αρ χον

τα του ου σκο ο ο τους ε ε ε πει ει γο μαι ο

ο ο λε ε ε εσαι ^γ λυ υ τρου με ε νος το ον κο ο

ο σμο ον εκ των αυ του ου πα α α γι δων νυ

υν παρ ε χων ως φι ι λαν θρω ω πο ος ζω ην την

αι αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.414*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ρο ον η ψαλ μι ι κη προ ο ο φη η

τει ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε

ε ε ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ

φη η σι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει

δε και αι ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ο ορ δα

α α α α νη ης ε στρα α α α φη η εις τα α α

ο πι ι ι ι σω α πο προ σω ω που ου ου Κυ υ

ρι ι ι ου α πο προ ο σω ω ω που ου του Θε

ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θο ον το ος

υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ε ε ξα σθαι

αι βα α πτι ι ι ι σμα ι ι ι να α α η η

μεις ει δω λι κης α α κα α θα αρ σι α α ας

ε ε εκ πλυ υν θε ε εν τες φω τι σθω ω ω

με εν τα ας ψυχα α ας δι ι α α αυ του

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τ ι ι ι α α να χαι αι τι ζει εις σου τα α υ δα α

τα ω ω Ι ο ορ δα α α α νη τι α να πο ο

δι ζει εις το ο ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο

βαι αι αι αι αι νεις την κα τα α φυ υ υ σι ι ι ν πο

ρει ει ει ει αν ου ου δυ να α μαι αι φε ε ε ε ε

ρειν φη η σι ^χπυρ κα τα ανα λι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι σκο ο ο ον ^χεξ ι στα α μαι

και αι φρι ι ιτ τω ω ^δτην α ακραν συ υγ κα α τα

α α α α βα α α σιν ^πο ο τι ου ουκ ει ω ω

θα α τον κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ

ναι ^χουκ ε μα α θον τον αν α μα α αρ τη η η

τον α α πο σμη η η η η η χειν ^χαλ λα α τα ερ

ρυ πω με να α σκε ευ η ε ε εκ κα θαι αι αι αι

ρειν ^πα κα αν θα ας φλε ε ε γει ει ν με α μαρ τη

μα α των δι ι δα α α α σκει ^χο εν ε μοι οι

βα πτι ζο ο ο με νο ος Χρι ι ι στος ο Ι ω ω

αν νη ης συμ μα α αρ τυ υ υ ρει ει ει μοι

η φω νη η του ου Λο ο ο γου ου βο ο ο

α ι δε ο ο α α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου

ο αι αι αι ρω ω ων την α μα αρ τι ι ι α

α αν του ου ου χο ο ο ο σμου αυ τω πι στοι οι βο ο

η η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα α νεις Θε ε

ο ος εις την η μω ων σω τη ρι αν δο ο ο ξα σοι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

Ειδοσαν σε υδατα ο Θεος ειδοσαν

σε υδατα και εφοβηθηθησαν

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Οτε ε προς αυτον ερχομε ε ε ε νον ο ο

Προ ο ο ο δρο ο ο ο μος τον Κυρι ι ι

ο ο ο ντης δο ο ης ε ε βο ο α α τοι ο ις λα α

οι ο ις ι δε ο λυ υ τρου με ε νος τον κο σμο ο ο ο ν

πα ρα α γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α α

ας ι δε ρυ υ ε ε ται η μα ας εκ θλι ι ι ψε

ε ε ε ως ι δου ο α μα ρ τη μα α τω ω ω ν α

φε ε σιν χα ρι ζο ο με ε νο ος ε ε πι ι γη ης εκ

Παρ θε ε ε νου α α γνη η η ης ε ε λη λυ υ υ θε

δι ι ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι

δου ου ου ου λων υι υι ους Θε ου ου ερ γα α

α α ζε ε ε ε ται αν τι δε ε σχο ο ο τους φω

τι ζει ει ει ει το α αν θρω ω ω ω πι ι ι ι

νον δι α του υ υ δα α τος του ου θει ει ου ου

βα α πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου λοι πον δε ευ τε ε ε ε συ υ υμ φω ω

ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η

σω ω ω ω μεν συν Πα α τρι και α γι ι ω ω

Πνε ε ευ μα α α τι

Δόξα, καὶ νῦν. ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παρρησιᾶν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ π ῥ Πα

Παναγιώτου Κηλητζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.420#

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου ^{π ρ} την α α

φα α με ε νην την α α κη ρα α τον κο ρυ φη η

η ην του ου Δε ε ε σπο ο ο ο ο του μεθ ης και

δα α κτυ υ υ λω ω α αυ τον η η μιν κα αθ υπ ε

ε ε ε ε δει ει ει ει ξας ^{π ρ} ε πα ρον υ περ η

μω ων προς α αυ το ο ον βα α πτι ι ι στα ^{χ ρ} ως

παρ ρη σι αν ε ε ε χω ων πο ο ολ λην και γα

αρ μει ει ει ζω ων των Προ φη των α α πα α

α αν των ^{χ ρ} υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ υ υ ρη

η η η σαι π τους ο φθα αλμους σου ου πα α α λι ι
 ι ιν δε χ τους το παν α γι ον Πνευμα κα α τι ι
 δο ον τας Δ ως εν ει ει δει πε ρι ι στε ε ρα α
 α α ας κα α τε ε ελ θον α να α πε τα α σον
 προς αυ το ο ον βα α πτι ι στα χ ι λεων η η μι ιν
 απ ε ερ γα α σα α α α α με ε ε ε νος και
 δε ευ ρο στη η θι ι ι με εθ η η μων χ ε πι
 σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ μνο ο ο ον χ και προ εξ α αρχων της πα αν
 η γυ υ ρε ω ω ω ω ω ω ω π

Πέτρου Φιλανθίδου

Ώρα α'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορός

Ἦχος λ π ρι Νη²

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.238*

C η η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φι φυ υ υ και ρη η γνυ υ υ ται αι ο Ι ο

ο ορ δα α α α νης και αι των ι δι ι ων

να α μα α α τω ων ε πε ε χει ει το ο ο ρε

ε ε ε ευ μα Δε σπο ο ο τη ην ο ρω ων ρυ

πτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε νον

Ἦχος λ π ρι Νη²

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.239*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ ^χα πο ο ο

ρου ους μι ι ι κρου ^ν

Ω ς α αν θρω ω ω προς εν πο ο τα α α μω

ω ^ν η η ηλ θε ε ες Χρι ι στε ε ε

ε ε ε ε βα α σι ι ι λευ ^ν και αι δου ου λι

ι ι κον βα α πτι ι σμα α λα α βειν σπε ευ δει

εις α γα α α α θε ^βυ πο ο τω ων του ου

Προ οδρο ο ο ο μου ου χει ει ει ρων ^αδι α

τας α μαρ τι ι ι α ας η η μω ω ων φι

λα α α α αν θρω ω ω ω πε ^ν

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Π ρο ος την φω νην του βο ω ω ω ω ων τος

ε εν τη η ε ε ρη η η μω ω ε ται μα α

α σα α α τε την ο ο δο ο ο ον του ου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ι ου ^γη ηλ θε ες Κυ ρι ι ε μορ

φην δου ου λου ου λα α α βων ^Δβα α α πτι ι

σμα αι αι αι αι των ^βο μη γνους α α α α μαρ

τι ι ι α αν ^γει δο σαν σε ε υ δα α τα α και

αι ε ε φο ο βη η η η η η η θη η σαν ^Δ

συ υν τρο ο ο μο ος γε γονεν ο ο Προδρο ο μοσ και

αι ε ε ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε ε

γων ^γπω ως φω ω τι ι ι ι ι ι σει ο λυ

υ υ υ υ χνο ος το ο ο φω ως ^{γ'}πως χει ρο

θε ε τη η η η σει ο ο δου ου λος το ο ον Δε ε ε

στο ο ο ο ο την γ α γι α α σον ε με ε και

τα υ υ υ δα τα α Σω ω ω τη ηρ Δ ο αι αι

αι αι ρω ω ων ν του κο ο ο ο σμου τη η ην α

μα α αρ τι ι ι ι ι α α α αν γ Δ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

Ψα γ'

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.241*

Η η του Προδρο μου και αι Βα πτι ι ι στου Δ

του ου προ ο ο φη η η η του ου ου και υ περ ς

πα αν τα ας τι μη η θε εν τος του ους προ ο ο

φη η η η η τας γ ε τρο ο ο ο ο μα α ξε ς

νυ υ υ υν χει ει ει ει ειρ δε ξι ι ι α α

ο ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε τον

α μνο ο ο ον του Θε ε ου τον και θαι αι ρο ον τα

κο ο σμου ου α α α μα αρ τη η η η η μα α α

α α α α τα και αι α γω νι ι α συ σχε

θει εις ε ε βο ο ο α α ου ου τολ μω προ σσ ψα

α α α α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο ρυ υ υ

φη η η η η ης σου αυ τος α γι α α σο ο ο ον με

και φω ω τι ι ι σο ον οι οι οι κτι ι ι ιρ μον

αυ το ος γα αρ ει η ζω η η η η και αι

το ο ο φω ως γ' και η ει ρη η η η η η νη η του

ου ου κο ο ο ο σμου δ'

Ἦχος δ' Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.242*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν π'

Η Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ο ος η η η

η η η η η η μων π' ε αυ τη η η η μιν ση με

ε ρον α δι αι ρε τως πε ε φα α α νε ε

ε ε ε ρω ω κεν π' ο με ε ε εν γα αρ Πα α

τη η η η ηρ εν αρ γη η μαρ τυ υ ρι ι ι ι ι αν τω

συγ γε νει ει ει ε ε εκ πε ε ε φω ω νη

η η κε ^Δ το Πνε ε ε ε ε ε ευ μα πε

ρι στε ρα α ας εν ει χο ο ο ο ο ο

νι κα τε ε ε ε ε πτη η ου ρα α νο ο

ο ο ο ο ο ^π θεν ο Υι ος τη ην α α χραν τον

χο ο ρυ υ υ φη ην ^ν τω Προδρο ο ο ο μω υ υ πε

κλι ι νε ε ^Δ και αι αι αι βα πτι ι σθει ει ει εις ^ζ

το αν θρω ω ω ω πι ι ι ι ι νο ον εκ δου

λει ει ας ερ ρυ υ σα α το ο ο ο ω ως φι ι λα

αν θρω ω ω πο ος ⁶λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.243*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι ^πρ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην ^πρ

ε ε ερ χο ο ο ο με ε ε ε νος δι α

α σα αρ χο ο ο ος προς Ι ορ δα νη ην Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε βα πτι σθη η ναι αι θε ε ε

ε λων εν σχη ημα α τι α αν θρω ω ω που ζω ω ο ο

δο ο ο ο ο ο ο ο τα ι ι ι να α τους

πλα α νη η θε εν τας η μα ας ω ως ε ε ε

ευ σπλα α α αγ χνος πα α ση ης μη η χα α νης

και πα γι ι ι ι ι δος του δρα α α κο ο ο ο ον

τος ρυ σα α με ε νο ος φω ω τι ι ι ι ι ση η

ης εκ Πα τρο ο ο ος με μα αρ τυ υ υ υ υ υ υ

υ με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι το δε

ε ε ε θει ει ει ει ο ο ον Πνε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα ^χπ ε ρι στε ρας ε εν ει ει

ει δει σοι οι ε ε πε ε ε ε ε ε ε στη ^πα

αλλ οι κι ι σον ψυ χαι αις η η με τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ραι αι αι αι

αις ^οχ ^ρσαυ το ον φι ι λα α α α αν θρω ω ω πε

ε ε ε ε ε ε ε ε ^πρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

“Ωρα σ’

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.245*

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προ ο

ος Ι ω ω ω α α α αν νην ^νρ προ φη η η

η η η η τα δε ευρο ο βα α πτι ι σο ο ον

με ε τον σε ε δη η μι ι ουρ γη η η η

η η σα α α αν τα τον φω τι ι ι ι ζον

τα α χα α α α α ρι ι ι τι ι και κα θαι αι αι αι

ρο ο ο ον τα α α α α α α α α α παα

α α α α α πα αν τας α α α α ψαι

αι αι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η η ης μου

και μη η δι ι στα α α α α α α α σης προ

φη η τα α α α α φε ες α α αρ τι ι

και γαρ πλη η ρω ω ω ω ω σαι αι αι αι πα ρα

υν πα ρε ε χων ως φι ι λα α αν θρω ω ω

ω πο ος ζω η η η ην τη ην αι ω ω ω ω

ω ω νι ι ι ι ον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.247*

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου

←στίχος Εμμ. Χανιώτης*

C η η η η η με ε ε ρον η η ψαλ μι κη προ

φη η τει ει α α α πε ε ρας λα βει ει

ει ει ει ει ει εν ε πει ει ει ει ει ει ει ει γε

ται η η θα α λα α ασ σα γα α α

α α α αρ φη η σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ιν ει ει ει ει ει δε και αι

ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης

ε ε στρα α α α α φη η η η ει εις τα ο πι

ι ι ι ι ι ι ι ι σω α πο προσ ω που

ου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προσ ω ω ω

ω ω ω ω που του Θε ου ου ου Ι ι ι

ι ι ι α α κωβ ελ θο ον το ος υ υ

πο δου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου λου δε

ε ε ε ξα σθαι αι βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι

ι ι ι ι να α η η μει ει ει ει ει ει ει λει ει

ει ει ει εις ει δω λι κης α α καθααρ σι ι ι ι ι ας

εχ πλυ θε ε ε ε ε ε ε εν τε ες φω ω

τι ι σθω ω ω ω μεν τα ας ψυ χα α ας δι ι

ι ι ι ι α αυ του π

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.248*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Ὑι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι π ρ

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην π 9

Τι α να α και αι τι ι ζεις σου τα υ υ

δα α α τα ω ω Ι ι ο ο ορ δα α α α α

νη χ 9 τι α α να πο δι ι ι ι ι ι ζει ει εις

το ο ο ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει θρο ο ον Δ 9

και ου προ ο βαι αι αι αι αι αι αι νει ει εις η 9 την

κα τα φυ υ υ υ υ υ σι ιν πο ο ρει ει ει ει

ει ει ει ει ει αν π 9 ου δυ υ υ υ υ να α

μαί φε ε ε ε ρει ει ει ν φη σι ι ι πυ υ υ υρ

κα α τα α α α α πυρ κα τα α α α α να α

α α α λι ι ι ι ι ι ι σκον εξ ι ι στα

μαί και φρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιτ τω ω ω ω ω την α α κρα αν συ υγ κα

τα α α α α α βα α σιν ο ο ο τι ι ι

ι ουκ ει ω ω ω ω θα τον κα θα ρον α πο ο

πλυ υ υ υ υ νειν ουκ ε μα α θον τον α

να α μα α α α α αρ τη τον α α πο ο ο

σμη η η η η η η χειν αλ λα τα α

ρε ε ρυ υ πω με ε ε ε ε να σκε

ε ε ε ε ε ευ η εκ κα α θαι αι αι αι αι

αι αι ρειν ^πα κα α α αν θας φλε ε ε

ε ε ε γει ειν με α μαρ τη μα α α α α τωων

δι ι δα α α α σκει ει ο ο ο ε εν ε ε μοι

βα πτι ζο ο ο με ε νος Χρι ι στο ο ος ^πο Ι ι

ω ω α αν νης συμ μα αρ τυ υ υ ρει ει ει ει ει

μοι ^πη φω νη του Λο ο ο ο γου ου βο ο ο

α α α α α ^πι ι ι ι ι ι δε ο α μνο

ο ος του ου Θε ε ου ου ο αι αι αι ρω ω

ων την α α μα αρ τι ι ι ι ι α αν του ου ου

χο ο ο σμου αυ τω πι ι στοι βο ο η η η

η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νει ει εις

Θε ε ε ε ο ο ος εις την η μων σω ω ω τη ρι ι

ι αν δο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

Ὡρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Ζω

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.251*

Θαμ βο ος η η η ην κα α τι ι δειν τον ου ρα

νου και γη η η ης ποι οι οι οι οι οι οι η η την εν

πο ο τα α μω ω ω γυ μνω θε ε ε εν τα βα

α πτι ι ι σμα α υ υ πο δου ου ου ου λου εις

η μω ω ω ων σω τη η ρι ι ι ι ι ι ι

αν δε ε χο ο με ε ε νο ο ο ο ο ο ον ω ως

δου ου ου ου ου ου ου ου λον και χο ο ο

ο ροι α αγ γε ε ε λω ω ω ων συ υ υν ε

στε ε ε ε ε ελ λο ο ο ον το φο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο βω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο βω ω ω και χα α α α ρα α α α

γα α α α α μεθ ω ω ω ων προσ κυ υ υ υ

α α α α α τοι οι οι οι οισ λα α οισ π ρ ι ι

δε ε ο λυ τρου ου με ε ε νος τον κο ο σμο ον

πα ρα α γε ε γο ο ο ο νε εν εκ φθο ο ρα

α α α α α ασ ι ι δε ρυ υ ε ε ται η μα

α α ας ε ε εκ θλι ι ι ψε ε ε εκ

θλι ι ι ψε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα

α α α των α α φε ε ε σιν χα ρι ζο με ε

νο ο ος ε ε πι ι ι γη ης εκ Παρ θε ε ε ε

νου ου α α α γνη ης ε ε λη λυ υ υ υ θε δι ι ε

ε λε ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι δου

ου ου ου λων υι ου ουους Θε ε ου ου ερ γα α α

α α α α ζε ε ται αν τι δε σχο ο ο τους φω

τι ι ι ι ζει ει ει ει το ο α αν θρω ω

ω ω ω πι ι νον δι α α α του ου υ δα α

α α τος του θει ει ου ουου βα πτι ι σμου ου ου ου ου

α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου λοι οι πο ον δε ε ε ε ευ τε συ υμ φω ω ω ω

νω ως α αυ τον δο ξο ο λο γη η η η η η η

σω ω ω ω μεν συ υ υν Πα α τρι και α γι ι

ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.
Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.
Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

Ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.
εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ π ῥ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.253*

T η η η ην χει ει ει ει ει ει ει ρα α α α α ια

α α α σου π ρ την α α ψα α α α με ε

ε ε ε ε ε ε νην χ ρ την α κη η η ρα την

α α κη η ρα α τον κο ο ο ο ρυ υ υ φη

η η η η ιη η η η ην γ ρ του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο του Δε ε σπο ο ο ο ο του χ ρ

M εθ η η η η η η η η η χη η ης ρ και δα

κτυ υ υ υ υ υ υ υ λω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω α α αυ το ο ο ο ο

ο ο ο ο ον η η μι ι ι ι ιν κα α

θυ υ πε ε ε ε δει ει ει ει ει ει ει λει ει κα

θυ υ πε ε ε δει ει ξας

ε ε ε ε πα α ρο ον υ πε ερ η η

μων προς αυ το ο ο ον βα α α α α α α α α

α α α α α βα α α πτι ι στα ως πα αρ

ρη η σι ι ι ι ι ι ι α α α αν ε ε

ε ε χω ω ω ε ε ε ε χωων πολ λη η η

η η η η η η η η η η η η η η

Κ αι αι γα αρ μει ει ει ει ει ει ει ζω ω

ων των προ φη τω ω ω ω ω ω α α α των

προ φη τω ω ω ω α α α α πα α α α

α αν των ο x q υ υπ α αυ του ου ου ου ου ου ου με μα α

α α αρ τυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρη με ε ε μα αρ τυ υ υ ρη η σαι π q

Τ ους ο φθαλ μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ους σου x q πα α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι εν δε ο x q τους το

παν α α α α α γι ι ι ι ι ον Πνε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α α

α κα ατ ι ι δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

τα α ας ως εν ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει δει ει ει πε ρι στε ρα α α α α α

α α α α ας κα α α τελ θον

να πε ε ε ε τα α να πε ε τα α

σο ο ον προς αυ το ο ο ο ο ον βα α πτι ι ι

ι στα α α α ι ι λε ε ω ω ω ω ν η

η η η ι ι λε ε ω ν η η μι ι ι ν α πε ερ γα

θι ι ι ι με ε ε ε εθ η η μων ο x q ε πι σφρα

γι ι ι ι ι ι ι ζω ω ων το ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ μνον x q και προ εξ α α

ια α α α α α α α αρ χων Δ η τη η η ης παν

η γυ υ υ υ υ ρε ε ε ε ε ε της παν η γυ

ρε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως π q

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης [προφητεία](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ὠρα α'

ἀρχεται δ' α' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.19*

η με ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η φυ

υ υ σις και ρη γνυ υ υ ται αι ο Ι ι ο ο

ορ δα α α α νης και αι των ι δι ων να α μα

α α τω ων ε πε χει το ο ρε ε ευ μα Δε σπο ο την

ο ρω ω ων ρυ πτο ο ο με ε ε ε νον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα α νου και Ερ μο ο ο νι ι ι ι

ιμ

ω ς α ανθρω πος εν πο τα α μω ηλ θες Χρι

στε ε ε βα σι ι ι λευ και αι δου λι ι κον

βα α πτι ι ι σμα λα βειν σπευ δεις α γα θε υ πο

τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου χει ει ει ρων

δι α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω

ω ω πε ^ν _{δλ}

Ἦχος λ π δλ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.20*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν _{δλ}

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^ν _{δλ}

Π ρος την φω νην του βο ων τος εν τη ε ε ρη η η

μω ⁶ _λ ε τοι μα σα τε τη ην ο ο δο ο ον του ου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ου ^ν _{δλ} ηλ θε ες Κυ υ ρι ι

ε μορ φην δου ου λου λα βων βα α πτι ι ι σμα αι

των ο μη γνους α α α α μα αρ τι ι ι α αν

ει δο σαν σε υ δα α τα και αι ε ε φο ο βη

η η θη η η η σαν συν τρο ο μο ος γε γο νεν ο

ο ο Προδρο ο μο ος και αι ε ε βο ο ο ο η σε ε

ε λε ε ε ε γων πως φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνος

το φως πως χει ρο θε ε τη η σει ει ο ο δου ου λος

το ον Δε ε ε σπο ο ο ο την α γι α

σον ε με και τα υ δα τα Σω τηρ ο αι

αι ρων του κο ο ο ο ο σμου τη ην α α μα

α αρ τι ι ι α α α αν γ δ

ώρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ π δ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.22*

Η του Προδρομου και αι βαπτιστου του προο

οφη η η του ου και υπερπαντας τιμη η θε

εντος του ουσ προο οφη η η η τας ε

τρο ο ο μα ξε ε ε νυν χει ει ει ει ειρ δε

ξι α ο τε ε θε α α σα α το ο ο σε ε

τον αμνον του Θεου τον καθαιροντα κοο

σμου αμαρτη η η μα α α α τα και αι α

γω νι ι α συ σχε θει εις ε ε βο ο ο α α

ου τολ μω ω ω προ οσ ψαυσαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και αι αι αι φω ω τι σο ον οι οι οι

κτι ι ι ιρ μον α αυ τος γαρ ει η ζω η

η η και αι το φως και η η ει ει ει ρη

η η η νη του ου ου κο ο ο ο σμου

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.23*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει

δο σαν σε υ δα τα και ε φο ο βη η θη η η

σαν ^{π ρ}

H Τρι α α ας ο ο Θε ο ο ος η η η η

μων ^{π ρ} ε αυ τη ην η η μι εν ση με ε ρον α δι αι

ρε ε τως πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω κεν ^{π ρ} ο

μεν γαρ Πα τηρ εν αρ γη μαρ τυ υ ρι ι ι αν τω συγ

γε νει ει ε εκ πε ε φω ω ω νη η η κε

^Δ το Πνε ευ μα πε ε ρι στε ρας εν ει χο ο ο νι

κα α τε ε πτη ου ρα α α νο ο ο θεν ^{π ρ} ο Υι

ος την α α χραν τοον κο ρυ φην ^Δ τω Προδρο ο ο μω

ω υ πε κλι νε ε ^Δ και αι αι αι αι βα πτι σθεις ⁶ ^λ

το αν θρω πι ι νο ον εκ δου λει ας ερ ρυ σα α

το ο ο ω ως φι ι λαν θρω ω πο ος ⁶λ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

Πνε ευ μα α α τι ^πq

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην ^πq

Ε ρχ ο ο ο ο ο με ε ε ε νος με τα α

σα αρ κος προς Ι ορ δα α νη ην Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε βα πτι σθη ναι θε ε ε λων εν σχη μα α

τι α αν θρω ω που Ζω ω ω δο ο ο ο τα ι ι

ι να α τους πλα α νη η θε εν τας η μα ας ω

ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος πα ση ης μη η χα

α νης και πα γι ι δος του δρα α α α χο ο ο ον

τος ρυ σα με νο ο ος φω ω τι ι ι ι σης εκ

Πα τρο ος με ε μαρ τυ υ υ υ ρη η η η σαι

το δε ε θει ει ει ει ο ον Πνε ε ευ μα πε

ρι στε ρας ε εν ει ει δει Σοι οι οι ε πε ε ε ε

στη α αλλ οι κι ι σον ψυ χα ας η με ε τε ε ε ρας

σαυ τον φι λα αν θρω πε ε ε ε ε ε ε ε

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

ᾠχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.25*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ι ο ος προς

Ι ι ω ω ω α α α αν νην προ φη η τα

δε ευ ρο ο βα α πτι ι σο ο ον με ε τον σε δη

μι ου ου ουρ γη σα αν τα τον φω τι ζον τα χα ρι ι

τι και κα θαι ρον τα α α α πα α α αν τας

α ψαι αι θει ει ει ας κο ρυ φη η η ης μου ου ου και

μη η δι ι ι στα α α α σης προ φη τα

α α α α φε ες α α αρ τι ι και γαρ πλη η

ρω ωσαι πα ρα α α γε γο ο να δι ι ι ι και αι ο

Χ
Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης

Ι ορ δα νου και Ερ μω νι ειμ α πο ο ο

ο ρου ους μι ι ι κρου π
←στίχος θμμ. Χανιώτης*

Σ η με ε ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη τει

ει ει ει α πε ρας λα βει ει ει ν ε πει ει γε ε ε

π ται η η θα α λα α ασ σα γα α αρ φη

σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει

ει δε και αι αι ε ε ε ε φυ υ υ υ γεν ο

Ι ορ δα α α νη ης ε στρα α α α φη

η εις τα α ο πι ι ι ι ι σω α πο προ

 σω που ου ου Κυ ρι ι ι ου α πο προ σω ω ω που

 ου του Θε ου ου ου Ι α α α κωβ ελ θον

 τος υ υ υ πο δου ου ου λου δε ε ξα σθαι αι αι

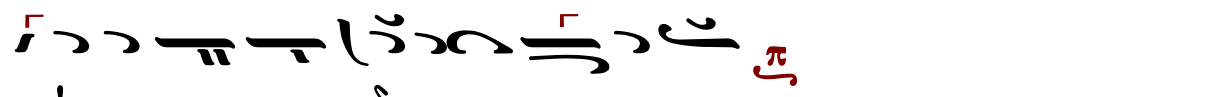
 βα α α α πτι ι ι ι σμα ι ι ι ι να α α

 η μεις ει δω λι κης α κα θαρ σι ι α α

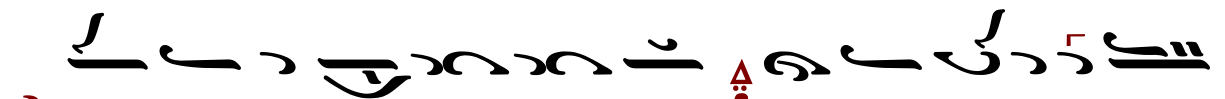
 ας ε ε εκ πλυ θε ε εν τες φω τι σθω ω ω μεν τα

 ας ψυ χα α ας δι α α αυ του

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.28*

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι ω

 Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι

ω ω ω νων α α α μην

Τια να χαι τι ζεις σου τα υ δα α τα α ω ω

Ιο ορ δα α α νη τι α να πο δι ζεις το ρει ει ει

θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις

την κα τα φυ υ υ υ σι ι ιν πο ρει ει ει ει

αν ου ου δυ να α α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν

φη σι ιν πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι σχο ο ο ο ον ε ξι στα μαι αι αι και

αι φρι ι ι ι τω τη ην ακραν συγ κα α τα α α α α

βα α α α σιν ο τι ουκ ει ει ει ω ω ω θα

τον κα θα ρο ο ον α πο ο πλυ υ υ ναι ουκ ε μα

α θον τον α να μα α α αρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν αλ λα τα ρε ρυ πω με ε

να α σκε ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α κα

αν θα ας φλε γει ει ν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α α

σκει ο εν ε μοι βα πτι ζο ο με

νος Χρι ι ι στος ο Ι ι ω ω α αν νης συμ

μαρ τυ ρει ει ει ει μοι η φω νη η του ου Λο ο

ο γου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος του ου

Θε ε ε ου ο αι αι ρων η την α μαρ

τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου αυ τω πι

στοι βο ο η η η σω ω ω ω μεν ο ε πι φα

νεις Θε ε οςεις την η μων σω τη ρι αν δο οξα σοι

οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

ώρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.30*

Θαμ βος η η η ην κα τι δειν τον ου ρα νου ου

και γη ης ποι η τη ην εν πο τα μω ω ω ω

γυ υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ υ

πο ο δου ουου λου ου ^{π ρ} εις η μων σω τη η ρι ι ι αν

δε ε χο ο με νον ως δου ου ου λο ον ^η και χο ροι

α αγ γε ε ε λων ^Δ συν ε ε στελ λο ον το ο ο ο φο ο

βω ω ω και αι χα α α ρα ^η μεθ ων προσ κυ

νου ουου με εν σε ε σω ω ω ω σον η η μας ^η

Ἦχος [⊕] Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.30*

^χ ει δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ^Δ ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν ^Δ

← πρωτ.Κ.Παπαγιάννη

Ο τε ε ε προς αυ το ο ον ερ χο ο με νο

ο ον ο Προ ο ο δρο ο ο μος ^Δ τον Κυ ρι

ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α α α

τοις λα οις ι δε ο λυ τρου με ε νο ος το ον κο

σμο ο ο ον πα ρα γε ε ε γο ο ο νεν εκ

φθο ο ρας ι δε ρυ ε ε ται η μα α ας εκ θλι ι

ψε ε ε ως ι δου ο α μαρ τη μα των α

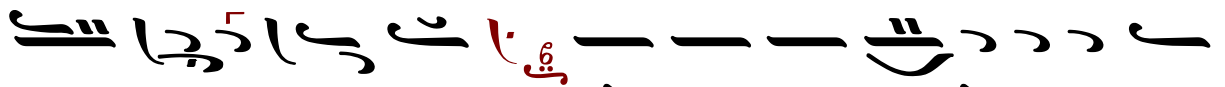
φε ε σιν χα ρι ζο ο με νο ος ε πι γης εκ Παρ θε νου

α γνης ε λη η λυ θε ε ε δι ε ε ε λε ε

ε ον και αν τι δου ου ου ου λων υι υι ους Θε

ου ου ου ερ γα α α ζε ε ε ται αν τι

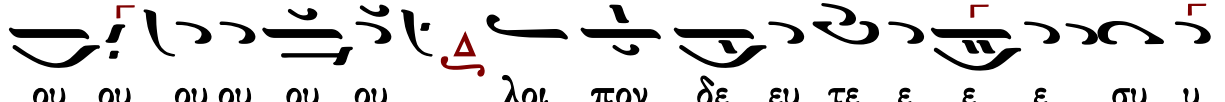
δε ε σχο ο ο τους φω τι ζει ει ει ει το αν θρω ω

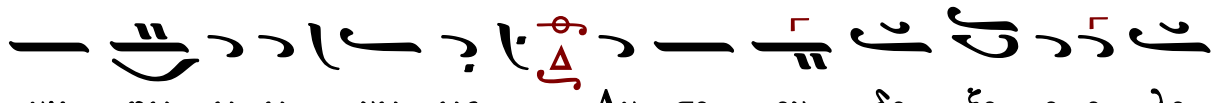
 ω πι ι ι νον δι α του υ δα α τος του

 θει ου βα πτι σμου ου αυ του ου ου ου ου ου ου

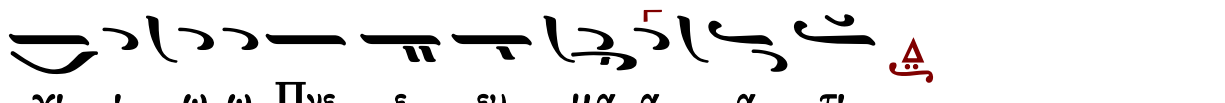
 ου ου ου ου ου ου λου πον δε ευ τε ε ε ε ου υ

 υμ φω ω ω νω ως Αυ το ον δο ξο ο ο λο

 γη η η σω ω ω μεν συν Πα α τρι και α

 γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι

Δόξα, καὶ νῦν, ἐπιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

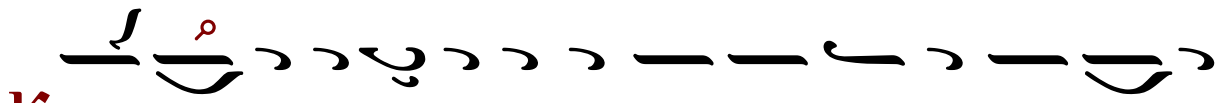
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

 υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π 9 ΠΚΠ

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')
μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά,
ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')
ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.32*

Τ η ην χει ει ει ει ει ρα α α α σου π 9 την α α

φα α με ε νην x 9 την α κη η η ρα α α τον κο

ρυ φη η η ην του ου Δε σπο ο ο ο του x 9

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ υ λω ω η μιν Α αυ

το ον κα α θυ πε ε ε ε ε δει ει ει ει ξας π 9

Ε πα α ρον υ περ η μω ων προς αυ το ο ο ον

Βα α πτι στα ως παρ ρη σι αν ε ε ε

ε ε ε χων πο ο ολ λην π ρ

Κ αι γα αρ μει ει ει ζων των προ φη τω ωων α α

α πα α α αν των υπ αυ του με ε μαρ τυ υ υ

υ υ ρη η η η σαι π ρ

Τ ους ο ο φθα αλ μου ους σου ου πα α α λι ι ι

ιν δε τους το παν α γιον Πνευ μα κα α α τι ι δο

ο ον τας ως εν ει ει δει πε ρι στε ε ρα α α ας

κα τε ε ελ θον π ρ

Α να πε ε ε τα α α σον προς αυ το ο ο ον

Βα α πτι στα ι λε ων η μιν α περ γα α σα α

α α α με ε ε ε νος π q

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η μων χ q

Κ αι δε ευ ρο ο στη η η θι ι ι μεθ η η η

μων π q

Κ αι δε ευ ρο στη θι ι ι μεθ η η η μων χ q

ε πι σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ υ υ

υ υ μνο ο ο ον χ q και προ εξ α α αρχων της πα

αν η γυ υ ρε ω ω ω ω ω ω ω π q

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π ρι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.79*

Κη με ε ρον των υ δα των α γι α ζε ται η η

φυ υ υ σις ⁶ και ρη γνυ υ ται αι ο Ι ο ο ορ

δα α α α νης ^γ και των ι δι ων να α μα α α

των ε πε ε χει το ο ο ρε ε ευ μα α ⁶ Δε σπο ο

τη ην ο ρω ων ρυ πτο ο ο με ε ε ε νον ^γ

Χ Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα νου και Ε ρμω νι ι ειμ ^γ

Ω ς α ανθρω πο ος εν πο τα α μω ^Δ ηλ θες

Χρι στε ε ε βα α σι ι ι λευ και δου λι ι

κον βα πτι ι σμα λα α βειν σπε ευ δεις α γα α

θε υ πο τω ων του ου Προ ο δρο ο ο μου

ου χει ει ει ρων δι α τας α μαρ τι ι ας η

μω ων φι λα α αν θρω ω ω ω πε

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Π ρος την φω νην του βο ο ω ω ων το ος εν τη

ε ε ρη η η μω ⁶ λ ε τ ο ι μ α σ α α τ ε τ η ν ο ο δ ο ο

ο ν τ ο υ Κ υ ρ ι ι ι ο υ ^γ δ η η λ θ ε ε ς Κ υ ρ ι ι ε

μ ο ρ φ η η ν δ ο υ ο υ ο υ ο υ λ ο υ λ α α β ω ν ^Δ β α α π τ ι

σ μ α α ι α ι τ ω ν ο μ η γ ν ο υ ς α α α α μ α α ρ τ ι ι ι

α α ν ^γ δ ε ι δ ο ο σ α α α ν σ ε ε υ δ α α τ α κ α ι α ι

ε ε φ ο ο β η η η η η θ η σ α ν ^Δ σ υ ν τ ρ ο

ο μ ο ς γ ε γ ο ν ε ν ο ο ο Π ρ ο δ ρ ο ο μ ο ς ⁶ λ κ α ι ε ε β ο ο

ο η σ ε λ ε ε ε ε γ ω ν ^γ δ π ω ς φ ω ω τ ι ι ι

σ ε ι ο λ υ υ χ ν ο ς τ ο ο φ ω ς ^Δ π ω ς χ ε ι ρ ο θ ε ε τ η η η σ ε ι

ο ο δ ο υ ο υ λ ο ς τ ο ν Δ ε ε ε σ π ο ο ο ο τ η ν ^γ δ α

γι ι α α σον ε ε με και τα υ υ δα τα Σω

ω τηρ ο αι αι ρω ω ν του κο ο ο ο σμου την α

μαρ τι ι α α α αν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

προφητεία

Λουκάς Λουκά

ᾠρα γ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.81*

Η του Προδρομου και αι Βαπτιστου του προ ο

οφηηη του ου και υπερ παντας τιμηηθε

εν τος τους προ ο οφηηηητας ετροο

οομααξεεενυν χειειειειειρδεξιι

αοτεεθεαασαατοοοσεετον

α μνο ον του Θε ε ου τον κα θαι ρο ον τα α κο ο

σμου α μα αρ τη η η η μα α α α τα και α

γω νι α α συ σχε ε θεις ε ε βο ο ο α α ου τολ

μω προ οσ ψα α αυ σαι Λο ο ο γε της κο ο

ρυ υ υ φη η η η ης σου αυ τος α γι α α σο

ο ον με και φω τι σον οι οι οι κτι ι ι ι ιρ μον

αυ τος γα αρ ει η ζω η η η και αι το ο

φως και η ει ρη η η η νη η του κο ο ο ο ο

σμου

Εἰδοσαν σε ὑδάτα οὐρανοῦ καὶ εἰδο-

σαν σε ὑδάτα καὶ ἐφοβήθηθηθηθησαν

Ἡ Τριῶν ἁγίων Θεῶν ἡγεμονία

ἡγεμονία ἐαυτὴν ἡμῶν ἐμὴν ἀδελφείαν

ἐφάνατο ἐρωσὶν ἡμῶν ὁμοειδέων

γὰρ Πατὴρ ἐν ἀρχῇ ἡμαρτυροῦν ἡμῶν

γενεῶν ἐκπέφωσεν ἡμῶν ἡμεῖς

Πνευματικῶν ἁγίων ὁμοειδέων

ἐκπέφωσεν ἡμῶν ὁμοειδέων ἡμῶν

ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

πε ε κλι νε ε και βα πτι ι σθεις το αν θρω πι ι

νον εκ δου λει ας ερ ρυ σα το ο ο ως φι ι λαν

θρω ω πο ος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.82*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

ε ρ χο με ε νος με τα α σα αρ κος προς Ι ορ

δα α νη ην Κυ υ υ ρι ι ι ι ε βα πτι σθη

ναι αι θε ε ε λων εν σχη μα α τι α αν θρω ω που Ζω ω

ο δο ο ο ο τα ι ι ι να α τους πλα νη θεν

τας η μας ω ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος πα

ση ης μη η χα α νης και πα γι δο ος του δρα

α α κο ο ο ον τος ρυ σα α με ε νος φω

τι ι ι ι ι ι ι σης εκ Πα τρος με ε μαρ

τυ υ υ υ ρη η η η σαι το δε ε θει ει ει

ει ο ον Πνε ε ευ μα πε ρι στε ρας ε εν ει ει

δει σοι οι ε πε ε ε ε στη α αλλ οι κι ι σον ψυ

χαι αις η με ε τε ε ε ε ραις σου τον φι λα αν

θρω πε ε ε ε ε ε π ρ

ῶρα ς'

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

ᾠχος λ π ρ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.83*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος προς Ι ω

ω ω α α α αν νην ρ Προ φη η τα δε ευ ρο ο

βα α πτι ι σο ο ον με ε ρ τον σε δη μι ου ου ουρ

γη σα αν τα λ τον φω τι ζο ον τα α χα ρι ι τι λ και κα

θαι αι αι ρον τα α α α α α πα α α αν τας ρ

α ψαι αι θει ει α ας κο ρυ υ φη η ης μου ου ρ και μη

δι στα α α α σης ρ προ φη η τα α α α α φες

α α αρ τι ι και γαρ πλη η ρω ωσαι πα ρα α α

γε γο ο να δι και ο συ νην πα α α α σαν συ υ

ουν μη δι στα ση ης ο ο ο λως και γαρ τον κε ε κρυ υ

υμ με ε ε ε ε νον τοις υ θα α σι ι πο ο λε

ε ε μι ι ι ι ον τον αρ χον τα του ου σκο ο ο

τους ε πει γο μαι ο λε ε ε ε σαι λυ τρου με ε νος

το ον κο ο ο σμο ον εκ των αυ του ου πα γι

ι δω ω ων νυν πα ρε ε χω ων ως φι ι λαν

θρω ω πο ος ζ η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι

ι ι ον

Δ ι α του το μνη σθη σο μαι σου εκ γης Ι ορ

δα α νου και Ερ μω ω νι ι ι ειμ

Κ η με ε ρον η ψαλ μι κη προ ο ο φη η τει

ει ει α πε ε ρας λα βει ει ν ε πει ει γε ε ε

ται η η θα α λα ασ σα γα α α α αρ φη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ει ει δε

και ε ε φυ υ υ υ γεν ο Ι ορ δα α α νης ε στρα

α α α φη η εις τα ο πι ι ι ι σω α πο προς

ω ω που ου ου Κυ υ ρι ι ι ου α πο προς ω ω

ω που του Θε ου ου ου Ι ι α α α κωβ ελ θον

το ος υ πο δου ου ου λου δε ε ε ξα σθαι βα α πτι ι

ι ι σμα ι ι να α α η η μεις ει δω λι κης

α κα θαρ σι α α ας ε ε εκ πλυ υν θε ε εν

τες φω τι σθω ω ω μεν τας ψυ χα α α ας δι ι α

α αυ του

άλλη γραμμή

* η η θα

α λα ασ σα α α α γαρ φη η σι ι ι ιν

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.85*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Τι ι α α να α χαι αι τι ζει εις σου τα υ δα α τα

ω ω Ι ο ορ δα α α νη χ ρ τι α να πο δι ζεις το ο

ρει ει ει θρον και ου ου προ ο ο βαι αι αι αι αι νεις Δ ρ

την κα τα φυ υ υ υ σι ιν πο ρει ει ει ει αν π ρ

ου ου δυ να α μαι φε ε ε ε ε ρει ει ν φη η σι χ ρ

πυρ κα τα α να λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σκο ο ο ον χ ρ εξ ι στα μαι και αι φρι ι

ι ι ιτ τω ω ο χ ρ την α α κραν συ υγ κα α τα α

α α βαα α α σιν π ο ο τι ουκ ει ω ω θα τον

κα θα ρο ον α πο ο πλυ υ υ υ νειν ουκ ε

μα α θον τον α να μα α ααρ τη η η τον α α

πο σμη η η η χειν αλ λα α τα ρε ρυ πω με να α σκε

ευ η ε εκ κα θαι αι αι αι ρειν α κα αν θα ας

φλε ε γει ει ν με α μαρ τη μα α των δι ι δα α

α α σκει ο εν ε μοι οι βα πτι ζο ο ο με νο

ος Χρι ι ι στος ο Ι ω αν νης συμ μα αρ

τυ υ υ ρει ει ει μοι η φω νη η του ου Λο

ο ο γου ου βο ο ο α ι δε ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ε ου ο αι αι ρω ω ν η την α μα

αρ τι ι ι α αν του κο ο ο ο σμου αυ τω πι στοι

οι βο ο η η η σω ω ω μεν ο ε πι φα νεις

Θε ε ος εις την η μων σω τη ρι αν δο ο ξα σοι οι

οι οι οι οι οι οι π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

ώρα θ'

ἀρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.87*

Θαμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα νου και αι

γη η ης ποι η η την εν πο τα μω ω ω ω γυ

υ μνω θε ε εν τα α βα πτι σμα υ πο δου

ου ου ου ου λου ου ^π εις η μων σω ω τη ρι ι

ι ι ι αν δε χο ο με ε νο ον ως δου ου ου

λο ον και χο ροι α αγ γε ε ε λων συν ε

στε ε ελ λο ον το ο ο ο φο ο βω ω ω και

αι χα α α ρα μεθ ων προσ κυ νου με εν σε σω ω

ω ω σον η η μα ας Κυ υ ρι ι ε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.87*

Ε ι δο σαν σε υ δα τα ο Θε ος ει δο σαν

σε υ δα τα και ε φο βη η η θη σαν

Ο τε ε προς α αυ τον ε ερ χο με νο ον ο Προ

ο ο δρο ο ο ο μος τον Κυ ρι ο ον τη η ης

δο ο ο ξη ης ε βο ο α α θε ε ω ω ρω ων

ι δε ο λυ τρου με ε νο ος το ον κο σμο ο ο ον πα ρα

γε ε ε γο ο ο ο νεν εκ φθο ο ρα α α ας

ι δε ρυ υ ε ε ται η η μας εκ θλι ι ι ψε ε

ε ε ως ι δου ου ο α μαρ τη μα τω ω ων κα θα

αρσιν χα ρι ζο ο ο ο με ε ε ε νος ε πι γης

εκ Παρ θε ε ε νου α α γνης ε λη η λυ υ θε δι

ε ε ε ε λε ε ε ε ον και αν τι δου ου

ου λων υι ους Θε ου ου ερ γα α α α ζε ε ε

ε ται αν τι δε ε σχο ο ο τους φω τι ι ζει ει το αν

θρω ω ω πι ι ι ι νον δι α του υ υ δα α

τος του θει ει ου ου βα πτι ι σμου ου ου α αυ του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου λου πον δευ τε

ε συ υ υμ φω ω ω νω ως α αυ τον δο ξο ο λο

γη η η σω ω ω ω μεν συν Πα τρι και Α γι

ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Δόξα, και νυν. επιλογές

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/684#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ι ω Πνε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
 ω νω ων α α α μην **π** πικπ

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χειρὰ σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')
 μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά,
 ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ
 μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,
 ὡς ἐν εἶδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν
 ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')
 ἔπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.
 εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Μηνολόγιον
 2007 σ.89*

Τ η ην χει ει ει ει ρα α α α σου την α α ψα α
 με ε νην την α κη ρα α τον κο ρυ φη η ην
 του ου Δε ε ε σπο ο ο ο του **χ** χ̣

Μ εθ ης και δα κτυ υ υ λω α αυ τον η μιν κα α

α τε ε ελ θον π ρ

Α να πε τα α σον προς αυ το ο ον Βα α πτι ι

στα χ ρ ι λε ε ων η μι ιν α πε ερ γα α σα α α

α με ε ε ε νος π ρ

Κ αι δε ευ ρο στη η θι ι με εθ η η μων χ ρ (γ')

ε πι σφρα γι ι ζω ων τον υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνο ο ο ον ρ χ ρ και προ εξ α αρχων

της παν η γυ υρε ω ω ω ω ω ως π ρ

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης προφητεία Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν θ' ὄρας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε

ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει ει ει ει

ει ει και αι ει εις τους αι αι ω ω ωνας των αι ω

ω ω ω ω ω ω νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α

α α α α ια α α α α α μην

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου. (γ')

μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ὡς παρρησιᾶν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι.

Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δέ, τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας,

ὡς ἐν εἶδει περιστεῶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτόν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος.

Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν. (γ')

ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

Τ ην χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ρα α α

α την χει ει ρα α σου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου ου π η η η η α α ψα με ε ε ε

ε νη η η η η η η η η η την α α κη η

η η η ρα α την α κη η ρα το ο ο ο ο ο ο ο ο

ον χο ρυ υ φη η η η η η η η η η του ου

ου ου Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο του δε ε ε

σπο ο ο ο ο ο του ου ου ου

ω ω ω ω ω ν π ρ ο ς α υ τ ο ο ο ο ο ν β α α α

α α α α π τ ι ι ι β α π τ ι ι σ τ α α ι α α α

ω ω ω ω ω ς π α ρ ρ η η σ ι ι ι ι α ν ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε ε ε

χ ω ω ω ω ω ω ω ν π ο ο ο ο ο ο ι ο ο ο ο λ

λ η ν π ρ

Κ α ι γ α α ρ μ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

ε ι ζ ω ω ω ν τ ω ν Π ρ ο ο ο ο ο ο ο φ η η τ ω

ω ω ω ω ω ν α α α α π α α α α α α α α α α

α α ι α α α α α ν τ ω ν υ π α α υ τ ο υ ο υ

ου ου ου με ε ε ε ε ε μα α α α

α α α α λα α α με ε μα αρ τυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρη η η η η

η η η με μαρ τυ υ υ ρη η η σαι αι αι αι

αι

T ου ου ου ου ους ο ο φθα αλ μου ου ου ους σου ου

ου ου ου πα α α α α α α α α λι ι ι ι πα λι

ιν δε ε ε ε ε ε του ου ους το ο πα α α

αν α το παν α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α κα

ἄ ἄ ἄ τι ι ι ι ι ι ι ι ι κα τι δο ο ο ο ο ο

λο ο κα τι δο ο ο ον τα α λα α α ας ως εν

ει ει ει ει ει ει ει δει ει ει λει ει πε ε ε ε ε

ε ρι στε ε ε ε ρα α α α ας κα α α α

α τε ε ε κα α τελ θο ον

να πε ε ε ε ε ε τα α α να πε ε

τα α σον προς α αυ το ο ο ο ο ο ο ο λο ο

ο ον βα α α πτι ι ι ι βα πτι ι στα α λα α α

α α α με ε ε α α α α α α α α α α

α α α ι ι ι ι ι ι λε ε ι ι λε ε ων

η μι ι ι ιν α α α α α α ια α α πε ε

ε ερ γα α α α α α α σα α α α α

με ε ε ε ε ιε ε ε ε νος π ρ

Κ αι δε ε ε ε ε ευ ρο ο ο ο ο ο

ο στη η η η η ιη η η η θι χ ρ με ε ε ε ε

εθ η η η με εθ η μω ω ω ιω ω ω ω ω ω

ω ω ων χ ρ

Κ αι δε ε ε ιε ε ε ευ ρο στη η η η η θι π ρ

ι ι ι ι ιν με εθ η η η με εθ η μω γ ρ

ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ων χ ρ

ω ω ως πρ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[προφητεία](#)

Λουκάς Λουκά